

TILBAKEMELDING

Tilbakemeldingen vi fikk på midtsemester var hard og klar: vi er utydelige på hva som er vår oppgave. Da vi valgte å studere sted som kilde for arkitektur, gikk vi inn i en stor og sammensatt tematikk. Vi fikk høre at dersom oppgaveteksten hadde lødd: “Bydelshus på Mellomila 57”, hadde besvarelsen til midtsemester vært grei. Kritikken gikk på at vi ikke hadde tatt stedet på alvor, og at vi manglet mellomleddene mellom analyser og uttegnet prosjekt.

Kritikken var tydelig hard og overrumplet oss veldig. Det hele opplevdes dramatisk og følelsesladd for oss.

REFLEKSJON: TONE

Jeg kjenner meg igjen i kritikken vi fikk på fredag. Jeg ser at oppgaven vi har satt oss har vært i overkant ambisiøs og vid. Den har manglet tydelig retning og begrensning. I høst brukte vi mye tid på å bestemme oss for hva slags diplom vi ønsket å gjøre, og vi var ubeslutsomme store deler av semesteret. I ettertid ser jeg at det har gjort selve diplomsemesteret mer krevende enn det hadde trengt å bli. Vi har vært til dels bevisste valget om å jobbe skisserende, utprøvende, programløst og åpent. Men ved å fastsette flere parametre på forhånd, ville oppgaven blitt mer fokusert og målbevisst. Vi tenkte at vi ga oppgaven og oss selv frihet, ved å holde “alt” åpent, men jeg innser at vi gapet over for mye og at oppgaven lider under beslutningsvegring.

Jeg opplever at jeg har manglet innsikt i hva vi faktisk har begitt oss ut på. Ved å ønske å diskutere samspillet mellom arkitektur og sted, har vi beveget oss inn i et fagfelt som er mye mer mangesidig enn vi var klare over.

Jeg tenker at de negative tilbakemeldingene var grunnet i en sammensetning av forhold; vi har jobbet usystematisk og uten et klart mål, vi presenterte kun deler av arbeidet vårt og oppgavestillingen vår ble oppfattet som videre enn tiltenkt.

Min umiddelbare reaksjon til tilbemeldingene var følelsen av tapt kontroll. Og jeg ble flau. Jeg følte at oppgaven ble revet i filler uten at jeg klarte å forsvare eller gjenoppbygge den. Det viser at den er sårbar.

Veien videre kjennes tung og lang. Arbeidet som gjenstår er stort og omfattende og vil ta mye krefter. Jeg opplever at arbeidet vi har gjort har verdi. Men det må suppleres. **De subjektive analysene og slutningene vi har gjort, må tillegges objektiv og pragmatisk underbygging. Jeg tenker at oppgaven må skrelles ned; vi må definere et klart og innsnevret mål. Og vi må visualisere resultatet som skal komme ut i andre enden!**

REFLEKJSON: ELISE

Tilbakemeldingene fra de eksterne veilederne på midtsemester var hard, og det føltes litt som et slag i trynet. Det er helt tydelig at vi ikke svarer på det spørsmålet vi stiller, som er et stort spørsmål. I tillegg til at vi ikke helt fikk vist det vi har gjort til nå. I arbeidet frem mot midtsemester har vi famlet rundt hva vi skulle vise av sted og program, hva som er viktigst og hva vi vil ha tilbakemelding på. Vi har manglet et klart mål eller svar på hva vi skal oppnå.

Vi har skjønt at oppgaven er stor og at vi har gapet over for mye. Vi har gått inn i en diskusjon rundt sted som er veldig stor, og større enn vi kanskje har tenkt over og tatt på alvor. Vi ønsker å løse for mange ting i én oppgave: vi vil både diskutere stedet, programmet, forholdet til byen og detaljene. Vi har tidligere diskutert om vi har en to- eller tredelt oppgave, men nå føles den nærmest femdelt! Tomten er stor, området er svært komplekst, vi skal finne et program og vi skal prosjektere ut et prosjekt. Det er mye å forholde seg til, og det har gjort at vi bare har skrapet i overfalten til veldig mange ting, fordi vi ikke helt har visst hvor vi skal starte og stoppe. Vi har manglet det klare målet å jobbe mot, og vi har manglet en klar plan fra start for hvordan vi skal angripe og analysere stedet. Vi har vært redd for å gå i analysefellen der man analyserer masse uten å bruke det til noe. Det har ført til at vi har underanalysert vår egen oppgave. Vi mangler flere lag i vår stedsanalyse, spesielt realistisk analyse. Spranget fra stedet og ned til vår konklusjon om bydelshus som program blir for stort.

Hva må skje fremover:

Vi må legge en klar plan for arbeidet fremover. Vi må redefinere oppgaven vår, uten at vi mister den jobben vi har gjort til nå. Men for at det skal kunne brukes må vi sette det inn i en sammenheng/tydelig ramme. Vi må få et tydelig mål å jobbe mot som gir oppgaven en retning, og som gjør at vi kan gå dypere inn i noen aspekter ved vårt sted.

Vi har i dag snakket med flere for å få hjelp på veien, fordi vi synes det er vanskelig å skulle snu rundt helt alene. Vi har spurt oss selv hvilke svar vi skal stå igjen med til slutt? En bygning eller en analysemetode, skal vi ta for oss en del av tomta, eller skal vi velge en del av området som fokus? Det er vanskelig å se konsekvensene av det vi velger. I samtalene har vi igjen måttet forklare hva oppgaven vår egentlig er, og det er vanskelig. Noe som ikke er et godt tegn! Vi vil forenkle slik at vi kan jobbe videre med hodet over vannet og komme i mål. Vi vet vi har mange kvaliteter i det vi har gjort til nå som kan jobbes videre med, men da med en oppgave vi føler er overkommelig og som ikke svarer litt i flere retninger. Vi vil spisse oppgaven, slik at det er lettere å velge hvor vi skal legge fokus og hvordan vi skal svare.

Ta valg!

HVA DEFINERER ET STED?

sted & arkitektur 1950/60 →

“den reelle virkelighet”

Aldo Rossi: 1950-60-70-80 architypes, “the architecture of the city”
ikke-contrast. for a bruk av få bygningstyper
formgitt med kjente arketyper.

Gordon Cullen: 1950 → “townscape”. selvsener. bevegelse gjennom rom
visual perception.

Michael Tied: “den vidstrakte virkelighet”
fasadeanalyse

Kevin Lynch: 1950 → 5 elementer: path, node, edge, district, landmark
“Mental mapping” “the image of the city” (1961)
“den opplevde virkelighet”

Norberg-Schulz: 1950 → “stedets and” - “genius loci”. opplevelse av arkitektur
er gjenkjennelse og rohet “phenomenology”.
menneskene ↔ landskapet ↔ husene.
“ mellom himmel og jord”
“nattlandene”
“stedshunst” (1978)

Robert Venturi: 1950-60-70 architecture juxtaposed architectural systems.
acknowledge the conflicts in a site. “complexity & contradiction in archit.”

Jane Jacobs: 1950 → “the death and life of great cities”.
det sosiologiske. some places work, what can be done?

STEDSANALYSE

orienteringsrommet

definerer natur- og menneskeskapte områder gitt av gener: kanten, sønn, kanten, vinkel, standpunkt / silhuet, over-due, prospekt

↓

ser noe om RETNINGER i rommet og info blikket.

formidles i: plan

identifikasjonsrommet

hvorfor kan vi kjenne en plass som sted?

formidles i: fester, sanger, materialer, + lys.

↓

lyset er et resultat av rommets fester, form, horisont og himmelretning.

opprikk / snitt

husbankens stedsanalyse

endingsrommet

et bilde av rommet som ligner seg selv.
“image” → et bilde vi konstruerer oss med.
bygningstyper, grupperinger, landskaper, romtyper
overblikk

historierommet

noe som uttrykker en fortalt historie i forhold til tidens to størrelser og barn.
selv betydningsfulle fester i stedets uttrykk som viser sammenheng. slike kan vi bruke til å fortelle om en fortid som fortalt i forhold til stedet.
formidles i: stedsanalyse, byggeskisse, arkitektoniske tegninger.

OPPKLARINGER

Vi hadde oppklaringsmøte med læreren som ga oss tilbakemelding på midtsemester for noen dager siden. Dette var oppklarende og oppmuntrende. Rett etter tilbakemeldingen og i helga som fulgte, var vi nokså satt ut av den kritikken vi fikk. Den var hard og kom uforberedt. På møtet i dag, ble tilbakemeldingen tydeligere presisert og den virket mer konstruktiv.

Oppsummering:

- Temaet “sted og arkitektur” er stort og å bevege seg inn i det er krevende.
- Prosjektering utfra temaet krever en stillingstaking, et slags verdivalg av arkitekten.
- Oppgavens “tematikk” og “problemstilling” er ikke den samme. Vi har til nå jobbet veldig bredt med temaet “sted og arkitektur” og har ventet at prosjektet skulle “vokse” opp/ut av stedet. Vi må definere et presist problem eller en observasjon som vi vil undersøke gjennom temaet “sted og arkitektur”
- Stedsanalysen vi presenterte på midtsemester var noe tynn, manglet faktabasert underbygging og var stort sett subjektiv.
- Stedsanalyse med utgangspunkt i en stedsteori kan virke underbyggende og oppryddende for vår forståelse og formidling av stedet.

INSPIRASJONSINNHENTING

Forelesning med Jan Støring: “Kompleks/komplesitet: prosjektering utfra program og landskap”

Innspill om å prosjektere i en kontekst:

- “Finn tomtens karakteristiske uttrykk”
- Jobbe for å bevare opplevelsen av former og bevegelser i landskapet.
- Etterstrebe å videreføre lokale materialer og den lokale “atmosfæren”.

tema vs. problemstilling vs. intensjon ?

idé/begrep: “stedsakupunktur”

FORBEREDELSE TIL TOMTEBESØK

Vi føler et sterkt behov for å være på tomta. Vi kjenner at det faktiske stedet har forsvunnet litt fra oppgaven, selvom nettopp det skal være prosjektets viktigste driver. Stedet har blitt innskrenket til en modell og et kart. Vi kjenner behovet for å snakke med menneskene som bor i IISVika og de som bruker området. Vi bestemmer oss for å ta kontakt med mennesker vi møter, på veien, i butikken eller langs sjøen. Vi ønsker å stille dem følgende spørsmål:

1. Bor du her i området? Hvor bor du?
2. Hva er IISvikas største kvaliteter? Hvorfor trives du i IISvika?
3. Er det noe du savner i IISvika? Hva kunne vært forbedret?
4. Hvordan bruker du IISvika utover det å bo? Bruker du sjøen, marka osv.?

Vi vil også snakke med noen av de som driver næring i IISvika og ønsker å finne ut om de ser tendenser til vekst og økt omsetningsgrunnlag i området. Vi vil også vite mer om hvilke mennesker som bruker de ulike tilbudene.

I tillegg til å snakke med folk, vil vi forsøke å utvide det opplevde bildet av IISvika. Vi vil prøve å få et kollektivt, subjektivt bilde av stedet, og er spente på å se om det bildet beboerne har av stedet samsvarer med vårt eget. Kevin Lynchs´ undersøkelser av folks orientering i bybildet interesserer oss, og vi vil prøve å få til noe liknende. Ved å be de vi møter om å tegne IISvika, kan vi se hvilke elementer og forhold de bruker for å orientere seg og for å karakterisere stedet.

EN SOLSKINNSDAG

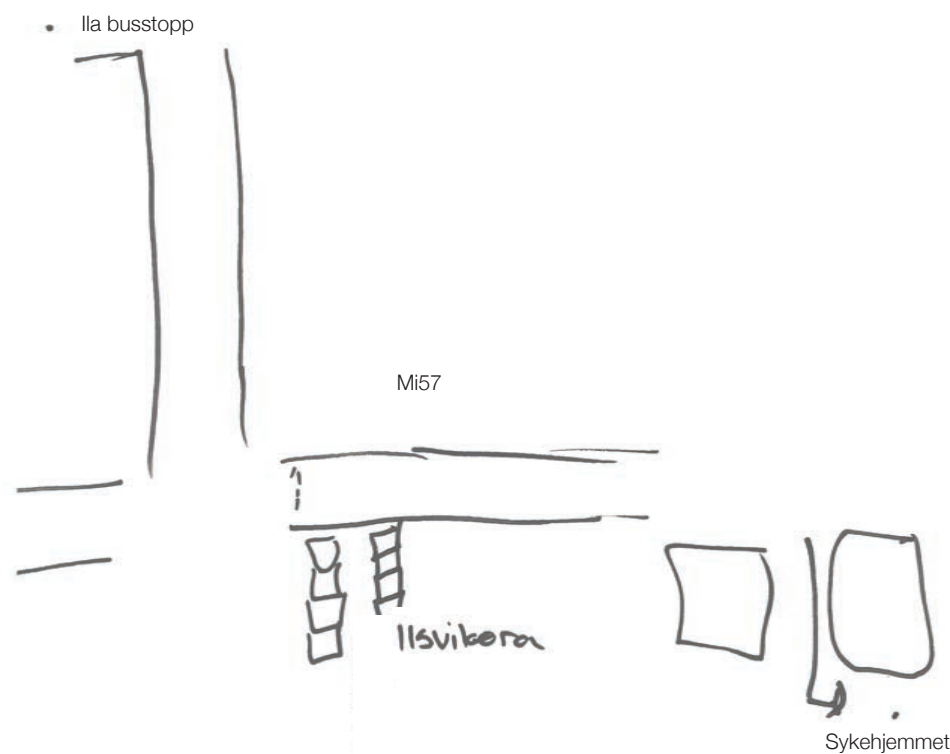
T: Det er 11. mars, klokka er 12 og vårsola skinner fra klar og skyfri Trondheimshimmel. De siste dagene har vært våte og kalde, og det er tydelig at alle setter stor pris på værskiftet. Det er vår.

I det jeg svinger inn på Mellomila, fra Skansen, ser jeg bymarka i vest. Den grønnkledde åsen ruver over byen. Langs trehusene møter jeg på flere mennesker, gående eller syklende, som meg. Jeg nærmer meg IISvika, og hører lek og skrål fra barnehagen i parken. Jeg blir overrasket over det yrende livet. Fotgjengende, vogntrillende og posebærende mennesker langs gata. Utenfor spikerfabrikken er det noen som skravler over en kaffe i solveggen. Dermed slår det varme lyset meg. Det er lenge siden sist jeg var her, og forholdene har endret seg stort med årstiden. I januar fremsto tomta mørk, kald og uinnbydende, mens den i dag virker varm, åpen og overraskende nok inviterende til opphold. Høyblokkene er skikkelig høye! Jeg reflekterer over hvor stor innvirkning de har på lyset og opplevelsen av tomta. Nå er parkeringsplassen stripet av lys og skygge, og det er høyblokkene som sørger for spillet.

Mens jeg tenker disse tankene, er det stadig en jevn strøm av mennesker som beveger seg langs Mellomila. Atmosfæren er varm og rolig. Det føles godt å være her, og jeg kjenner at de siste dagenes bekymringer letter. For dette er jo et virkelig flott sted! IISvika framstår som sin helt egne bydel. Den har studenter og barnevogner, hus, gater, hunder og butikker. Og den har sin egen atmosfære. Denne ruslende, bedagelige, bekkeklykkende stemningen må bevares.

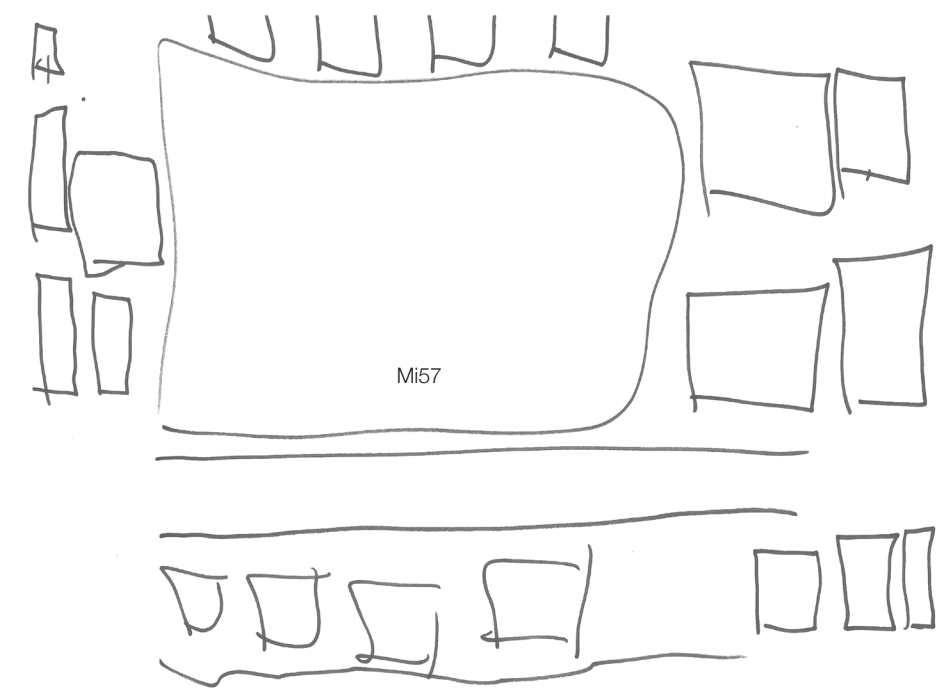
KVINNE, 25

Er student og bor på BakkaIndet. På vei til Ilsvika Sykehjem der hun jobber som triminstruktør. Mellomila er hennes vei til jobb, beveger seg mellom Ila busstopp og sykehjemmet. Tegner Ilsvika slik:

GUTT, 15

Bor i Byåsen. Er i Ilsvika for å trene på Easy Fit sammen med kamerater. På vei til bussen, Ila busstopp for å dra hjem igjen. Tegner Ilsvika slik:

Det var vanskelig å få folk til å tegne mentale kart av Ilsvika. Oppgaven virket ukjent og uklar for dem. Av de to kartene vi fikk inn, ser vi at orientering skjer via veier og bygde strukturer. De to tegnet veiene først, for så å tegne bygningene, gruppert i det vi ville kalt for “typologier”. Kartene ble tegnet mens vi sto på Mellomila.

KVINNE, 40

Bor i Byåsen. Eier og driver Haircut, en av to frisørsalonger i Ilsvika. Har jobbet her i 10 år og forteller at næringsgrunnlaget er godt. “De to tre første årene gikk det trått, men utvikling og vekst i bydelen har økt omsetningen.” Hun omtaler Ilsvika som en egen bydel.

Forteller at det beste med Ilsvika er fjorden, marka og menneskene; “Det er mye spesielle folk her - på en bra måte”. Hun sier at den sammensatte miksen av innbyggere gir særegenhet til bydelen og sammenlikner Ilsvika med Svartlamoen. Hun sier at det går et skille mellom de som bor i Ilsvikøra og de som bor i den nye blokkbebyggelsen og forteller videre at “den eldre generasjon” har hatt mye motstand mot utbygging og endring av bydelen - noe hun har stor forståelse for. “Men det har jo blitt bra, og det tror jeg de synes også.”

“Det er yrende liv her på sommeren!” Hun forteller at det er mye folk her sommertid, og at uteområdene langs fjorden brukes av mange.

Hun ønsker seg større og flere uterom til fri bruk og forteller at Iladalen park ikke oppfyller denne funksjonen. “Parken ser jeg bare på som en vei fra A til B”. Hun ser for seg at Mi57 kan bli et sted å grille, spille ball eller trene - en møteplass. “Et sted å ta med seg pleddet etter jobb og der noen spiller gitar.”

KVINNE, 25

Bor på Ranheim. Jobber på Coop Prix Ilsvika. Sier med en gang at “Ilsvika er et veldig hyggelig sted!”. Vi spør om butikken fungerer som en møteplass for folk i området;“For de eldre så er den det, men ikke for de unge.” Hun forteller at de eldste stopper opp og snakker med kjente inne på butikken. Hun sier at det tidligere fantes noen bord og stoler på butikken, der eldre mennesker ofte satt og sosialiserte. Hun vet ikke hvorfor møblene ble fjernet, “de ble jo brukt mye.” På sommeren er det mange unge på butikken for å kjøpe øl, sier hun.

MANN, 45

Eier og driver tyrkiske Ilsvika Restaurant, det eneste spisestedet i Ilsvika. Har jobbet her i 8 år og sier at det er mye folk som bruker restauranten. “Mye stamkunder, de eldre og etablerte.” Han ser for seg at Mi57 kunne vært et sted å møtes ute, hager eller grønn struktur der barna kan leke. Han er også opptatt av at høyden på nye strukturer på tomta ikke må være for stor i forhold til Ilsvikøra-husene. “I dag er det stygt der, med parkering, det er feil bruk.”

FAMILIE PÅ FIRE

Bor i leilighet i en av de nyere blokkene vest i Ilsvika. Har stoppet på lekeplassen ved stranda i Ilsvikøra på vei hjem fra barnehagen, noe de gjør ofte. Familien trives veldig godt i området. “Dessverre må vi nok flytte etterhvert, fordi det er for lite plass i leiligheten”, sier moren. Hun forteller at dette gjelder flere familier hun kjenner; når man får flere barn, blir leilighetene i Ilsvika for små. Hun sier allikevel at det er noen barn som bor i området, blant annet i Ilsvikøra.

MANN, 20

Bor i kommunal leilighet i Ila. Er på vei hjem fra Coop Prix som er hans nærbutikk. Har bare bodd her i ett år, så han føler ikke noe nostalgi for stedet og har ikke reflektert så mye over hva som er bra og dårlig. Men synes at en del av de gamle husene er falleferdige og ikke så fine.

KVINNE, 45

Bor i kommunal bolig ved Iladalen park, og har bodd her i 10år. Synes det er et fint område med fjorder og parker. Savner noen flere butikker og spesielt apotek, fordi hun på grunn av helseproblemer må holde seg unna byen og støvet der. Hun kunne tenkt seg en uterestaurant ved fjorden, da alle butikkene i vestre Ila er henvendt mot Mellomila.

KVINNE, 88

Har bodd her hele livet. Bor nå i huset som hennes foreldre har hatt, i tillegg til det som hun bygget på dette. Sønnen skal snart overta, men hun får bo her så lenge hun vil. Hun “trives helt utmerket” og kjenner alle naboene i Ilsvikøra, men ingen i de nye boligene. Hun går tur langs fjorden hver dag. Hun ønsker ikke at det skal komme noe høyt og stort på Mi57 da hun er redd for å miste sola.

KL 1630

Sol fra sør-vest. Et tjuetalls biler på parkeringsplassen. Overblikk og taklandsskap. Mye himmel, mye fjord!

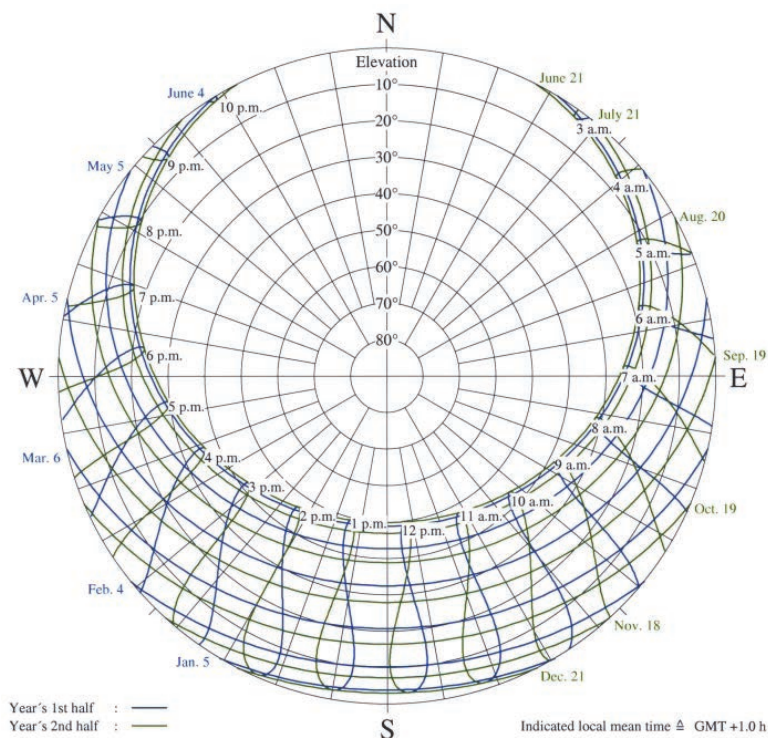

FOLK ER FORNØYDE!

Dagen i IISVika har vært veldig fin! Vi ser på området med litt nye øyne; med våren og sola, legger vi i større grad merke til det klare lyset fra nord, fjorden og sola. Det er mulig det er være som gjør det, men menneskene vi har snakket med i dag virker strålende fornøyde med å være her. **Særlig beboere i IISVika, de som kjenner området aller best, skryter av bokvalitetene her.**

Teste kaffen på IISvikas eneste serveringssted: Sans restaurant.

Soldiagram for Trondheim

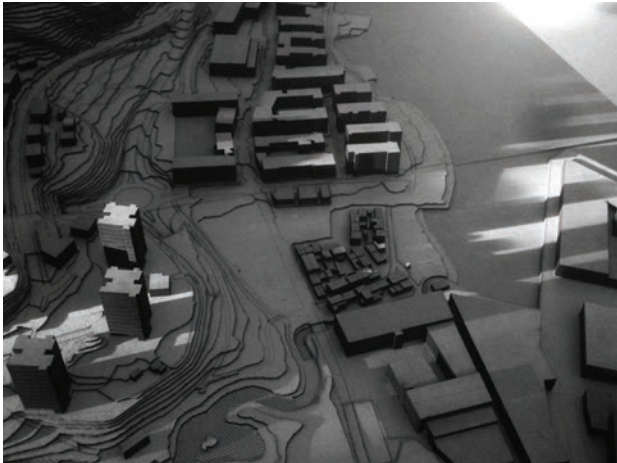
SOLA
Når det begynner å bli vår og det lysner ute, ser vi at tomta oppleves lysere store deler av året enn vi tidligere har trodd. Vi fant og valgte tomte for arbeidet i oktober/november, og har siden opplevd den i mye dårlig vær og i lav sol. Nå ser vi blant annet at høyden i landskapet mot skjæringen, som vi tidligere har tenkt på som en mørk “vegg”, fremstår mer som en grønn, lys og frodig skråning.

Studier i solsimulator viser tomtas solsituasjon vinter, vår/høst og sommer. Noen observasjoner:
I store deler av vinterhalvåret fremstår tomte mørk, da Trondheimssola er lav og høydedraget Byåsen ruver over Ilsvika.

Tone har hatt noen morgenløpeturer den siste tiden og har sett at sola er tilstede på tomte fra tidlig. Det viser også modellstudiene.

Byggene i vestre Ilsvika danner skygger inn på Mellomila når sola står i vest, sent på dagen, men disse virker kortere enn forventet.

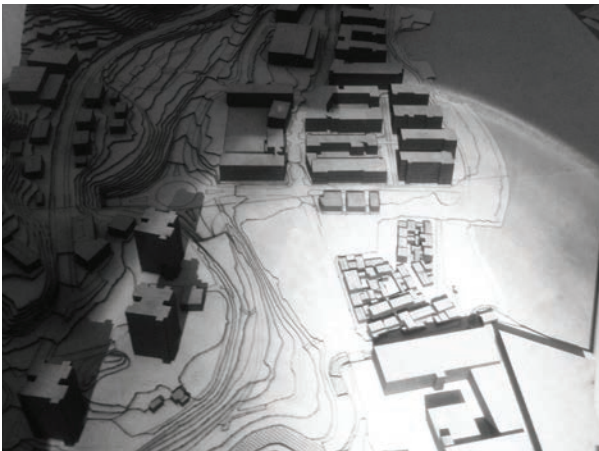
De høye punkthusene på Skjæringen danner lange slagskygger når sola står lavt. Med solas bane, endres disse skyggene, noe som gir et skiftende og variert lys på Mellomila 57.

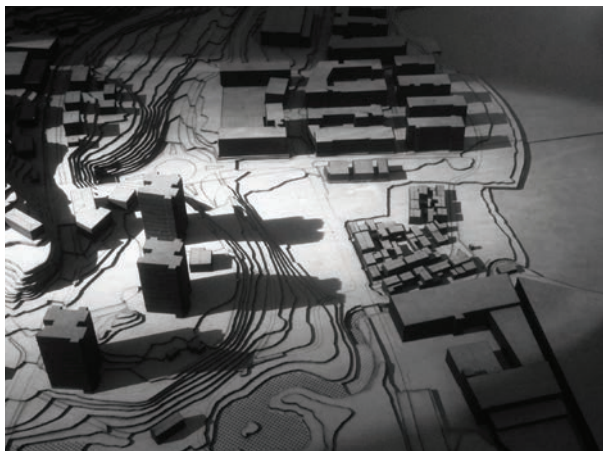
21. desember kl 12:00

21. mars/september kl 09:00

21. juni kl 09:00

21. mars/september kl 12:00

21. juni kl 12:00

21. mars/september kl 18:00

21. juni kl 18:00

Ilsvika - STEDET

Kevin Lynch:

PATH	NODE	EDGE	DISTRICT	LANDMARK
<p>① biltrafikk</p> <ul style="list-style-type: none"> • rundkjøringen • Rv 715 / flakke • til E6 n+s • trafikkmonitor! • avstander • stopp • ingoier - mitt <p>② kollektivtraf.</p> <ul style="list-style-type: none"> • buss 63 Ilsvika • knutepunktet Ila • bilken! <p>③ Mellomila</p> <ul style="list-style-type: none"> • fotgjengere + syklist • # folle / trafikk • bom 	<p>① rundkjøringen</p> <ul style="list-style-type: none"> • E6 møter 715 • komme rundt! • effektivt • runt! <p>② lastebilken / Mellomila</p> <ul style="list-style-type: none"> • by møter Møre • ned til fjorden, opp til Møre • langsomt • stoppe opp • opplevelse • busa • jobb møter bolig • ta valg (n+s) <p>③ bilmarken S</p> <ul style="list-style-type: none"> • 715 + rundkj. 	<p>A: Ilsvika B: MIST</p> <p>① landskapet sv</p> <ul style="list-style-type: none"> • høyde- og dalslag • byasen i sør • bymarka i vest <p>② sjøen N</p> <ul style="list-style-type: none"> • i nord • klar grense • fiskere • bading • industri <p>③ bilmarken S</p> <ul style="list-style-type: none"> • 715 + rundkj. 	<p>① Vestre Ilsvika</p> <ul style="list-style-type: none"> • historie / opplevelse (ar) • utbygger • # folle • # leiligheter + type veilighet • plan + snitt • typiske tip • henv. sjøen • grønne hager • gateplan/ing • sol / lys • som en bydel • tilbud? • materialer / teknikk <p>② Ilsvikørn</p> <ul style="list-style-type: none"> • historie / opplevelse • # hus + # folle 	<p>① Bymarka</p> <ul style="list-style-type: none"> • skogleddet as • fondmotiv i M • svart tilstede • se fra hele byen <p>② Høyhusene</p> <ul style="list-style-type: none"> • ruver! lenger på • nøyen • kan se fra store • deler av byen • fi / inge høyhus • i rundt midtbyen <p>③ Ilsvikørn</p> <ul style="list-style-type: none"> • lang og (lyent) • historie

- ④ jerntrafikk
- villig
 - byen → Ila
 - butikker og service
 - trening
 - bolig
 - A til B
- ④ fjordstien

- ③ hjemmet Coop
- mål / destinasjon
 - fra: Ila,
 - byasen,
 - vestre Ilsvika
 - bil møter
 - fotgjengere
 - nye biltrafikk
 - parkering for
 - butikk

- ④ Iladalen park
- grøntdrag
 - åpenhet
 - historie
 - bekker
 - viktig historisk
- ⑤ grønt
- ⑥ Mellomila N

- typiske trondheim / som bakklandet
- vemeverdig
- ④ Siloene
- ses fra hele byen!
 - UNIKE / spirelle
 - "stiggfne"
 - forage nke
- ③ Skjeringen

- knytter seg på kysten
- hva er fjordstien?
- tilbud / funksj
- slansen-bom, utbygging

- ⑤ Mr. Stier
- opp til Møre
 - ned til fjorden

- ⑥ bekker?

- ⑥ Skjeringen S
- bratt høydedrag
 - høyblokkene
 - aling
 - stier
 - grønt
- ⑥ bilvei / vestre Ilsvika
- inngangen til Ilsvika n. bil
 - bygn. som vegg

- ④ Iladalen park
- grønt
 - avgrenset

- ⑤ landskap?
- definert av dalen + bygg

- opplevelse
- # leil. + # folle
 - type folle
 - utsikt / overblikk
 - uteplasser
 - kaffehus
 - nat. / tele
- ④ Iladalen park
- hvordan brukes den? / av hvem?
 - var / A til B?
 - nat. / tele
- ⑤ Industri

- Spillematruken / Atelier Ilsvika
- ny bruk!

- mange arbeidsp.
- fornyede brukere
- Smith Støl
- siloene
- fiskere + mottak
- felles utløp
- åpent for folle
- nat. / tele

LYNCH

Vi innhenter litt hjelp fra Kevin Lynch for å organisere de fysiske forholdene på stedet. Vi bruker Lynch' fem elementer for menneskets orientering i en by som inndeling av stedsforholdene og dette virker oppklarende og oppryddende for oss. Her får vi listet opp stedets veier, knutepunkter, grenser/overganger, distrikter/soner og landemerker. Til sammen er det dette som utgjør det fysiske stedet. Er denne inndelingen objektiv? Vi opplever at kategoriene tar for seg stedets fysiske elementer, og at for eksempel "veier" er allmenne og "udiskutable". Allikevel er det kun enkelte av veiene i området vi anser som betydningsfulle, basert på grad av trafikk. Grenser mellom distrikter eller soner innenfor Ilsvika oppleves tydelige for oss. Dette er muligens fordi vi er arkitekter, og ser omgivelsene våre med et faglig blikk. For eksempel ser vi klare skiller mellom typologiser. Vi har definert landemerkene utfra en blanding av egen opplevelse sett fra tomte, men også mer objektivt ved å studere Ilsvika fra avstand; de høye strukturene gjør seg gjeldende fra store deler av byen. Vi har også merket at medstudenter orienterer prosjektet vårt til Ila ved at de registrerer siloene på modellen vår. **Lynch' teori gir oss økt bevissthet på hva som definerer et sted, samtidig som at vi ser begrensingene til denne stedsfremstillingen. Den mangler lagene for mennesker; beboere og brukere, historie og klima.**

MORGEN I ILSVIKA

Joggetur til Mi57 kl 0800 på en fredagsmorgen. Det er SOL i Ilsvika og på hele tomta. Sola står i øst og har nettopp dukket opp over småhustakene på Ila. Det står fem biler på parkeringsplassen. Mye folk er på vei mot byen. Mange syklistar og ingen kjørende. En nydelig vårmorgen i Ilsvika.

DEMOGRAFI, BYDEL ILA

	Antall
Ilsvika	1 600
Ila	3 543
Trondheim	173 486

Unge aleneboere	
Ila	35,4 %
Trondheim	18,5 %

Barnefamilier (husstander)	
Ila	8,5 %
Trondheim	20,3 %

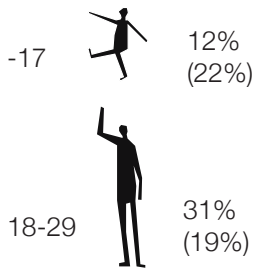
Kommunale utleieboliger	
Ila	7 %
Trondheim	3,2 %

Sosialhjelp	
Ila	5 %
Trondheim	2,2 %

Bygningstype					
Levekårssoner	Antall boliger	Enebolig	Småhus	Blokk	Felleshush., forretningsgård, mv
Ila	2 413	7 %	20 %	69 %	4 %
Trondheim	89 690	24 %	32 %	36 %	8 %

Boligstørrelse				
Levekårssoner	Antall boliger	Antall rom		
		1-2	3-4	5-6
Ila	2 148	52 %	38 %	10 %
Trondheim	82 079	31 %	44 %	25 %

Aldersfordeling					
-17	18-29	30-39	40-65	66-	
12 %	31 %	19 %	26 %	12 %	
22 %	19 %	15 %	32 %	12 %	

KONKLUSJON

Sammenliknet med Trondheim by har Ila bydel:

- Få barn
- Mange unge voksne, alder 18-29
- Mange unge aleneboende
- Få barnefamilier (under halvparten av Trondheims gjennomsnitt!)
- En stor andel kommunale boliger og mange mennesker som mottar økonomisk støtte
- Stor andel beboere i blokk, i små leiligheter

Befolkningsdata gjelder for Ila, vi har ikke tilsvarende data spesifikt for Ilsvika. Men Ilsvika utgjør nærmere halvparten av Ila's totale innbyggertall. Befolkningsdataene for Ila antas derfor også å gjenspeile situasjonen på Ilsvika.

Kilde: Eierskapsenheten, Trondheim kommune
“Levekår 2011: Rapport om levekår i Trondheim”

16.
MAR

ILSVIKA i dag

8,5 % er barnefamilier

69 % bor i blokk

52 % bor på 1-2 rom

BOLIG!

I dag fikk vi med oss noen medstudenter i en diskusjon rundt programmet for prosjektet vårt. Vi har stått fast og har hatt vansker med å analysere oss fram til det "riktige" programmet. Etter midtsemester mistet vi litt tråden og troen på prosjektet og vi har skiftet mening om programmet mange ganger siden. De andre studentene var opptatte av at vi måtte velge NOE for å komme videre. På midtsemestergjennomgangen fikk vi høre at bydelshus-programmet vi hadde valgt var umotivert og manglet begrunnelse. **Etter å ha jobbet mer inngående og strukturert med stedsanalysen, ser vi at Ilsvika er et svært attraktivt boligområde.** Beboere vi har snakket med er kjempefornøyde med nabolaget sitt og forteller om kvaliteter ved fjorden og bynærheten. "Boligspøkelset" - tankene om at tomte er regulert til bolig og at byen trenger flere sentrumsnære boliger - har svevd over hodene våre gjennom hele prosessen. Ved å prosjektere boliger på Mi57, kan vi videreutvikle form- og organiseringskonseptene vi har jobbet fram til nå.

Ut fra kommunens statistiske data, ser vi noen trender i borniljøet på Ila. Vi har lenge hatt et inntrykk av at det er få barn og større familier som bor i området. Dataene bekrefter dette, og vi tror at det er de begrensede boligstørrelsene i Ilsvika som er grunn til dette. I samtale med en Ilsvika-familie, fikk vi høre at Ilsvika er et attraktivt sted å bo med barn. Området er rolig og lite trafikkert, og det er god tilgang på skole, barnehage og utendørs lekeplasser. Nærheten til fjorden og marka var også positivt. Familien formidlet et ønske om å kunne bo videre i Ilsvika, men fortalte at de etterhvert ville tvinges til å flytte på grunn av plassmangel. Foreldrene kjente til flere andre familier i liknende situasjon.

VEILEDNING

E: Savner makkeren min i dag! Men tror jeg har husket det meste fra veiledningen. Det er vanskelig å tolke alt fra veilederne alene. Vi diskuterte bolig på Mi57, men ikke så mye rundt at vi velger å tegne det fremfor bydelshus. Valget om bolig tok vi på mandag, så vi har ikke jobbet det frem enda. Hadde ikke mer å vise til annet enn skisseplanene fra i går. Finn refererte til "boligspøkelset" som har ligget der en stund, men jeg skjønnte ikke helt hvor han ville med det: er han uenig i å tegne bolig på Mi57?

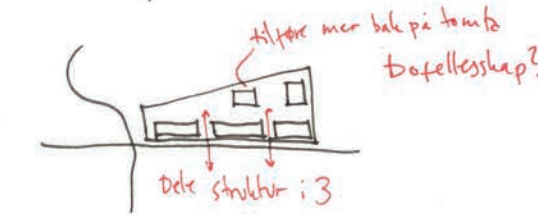
Veiledning 18.03

ikke var redd for at analysen blir for objektiv - trenger objektiv motstand
- det subjektive kommer

bra vi prøver å gå videre

- holdt med oss i å prøve å gjøre noe annet enn bolig
- boligspøkelse (vært der hele tiden).
- stønget mot → nå løser opp?
- hold fast ved å ha offentlige funksjoner i gaten

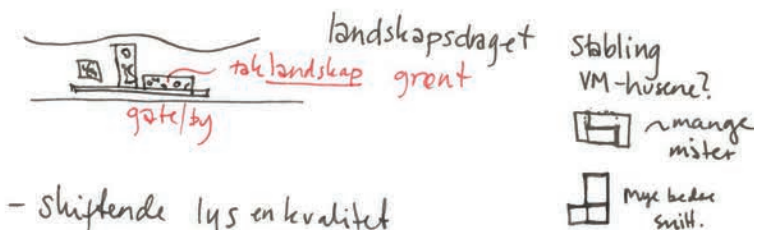
- hold fast ved gaten - det er en gate

17.
MAR

- sjekk mot størrelser og antall boliger - utnyttelse
→ smale som utnytter rom bak! må ha de
- hvilke boliger? Sammensetning av folk er br Casesstudie på galle!
→ Danmark gode på det
→ visst % andel for eldre, unge, stud, utleie
↳ ulike typer boliger!

- noe felles i uteområdet? hvor teller? for hva

- skiftende lys og kvalitet
- spesielle lyskvaliteter i Ilsvika

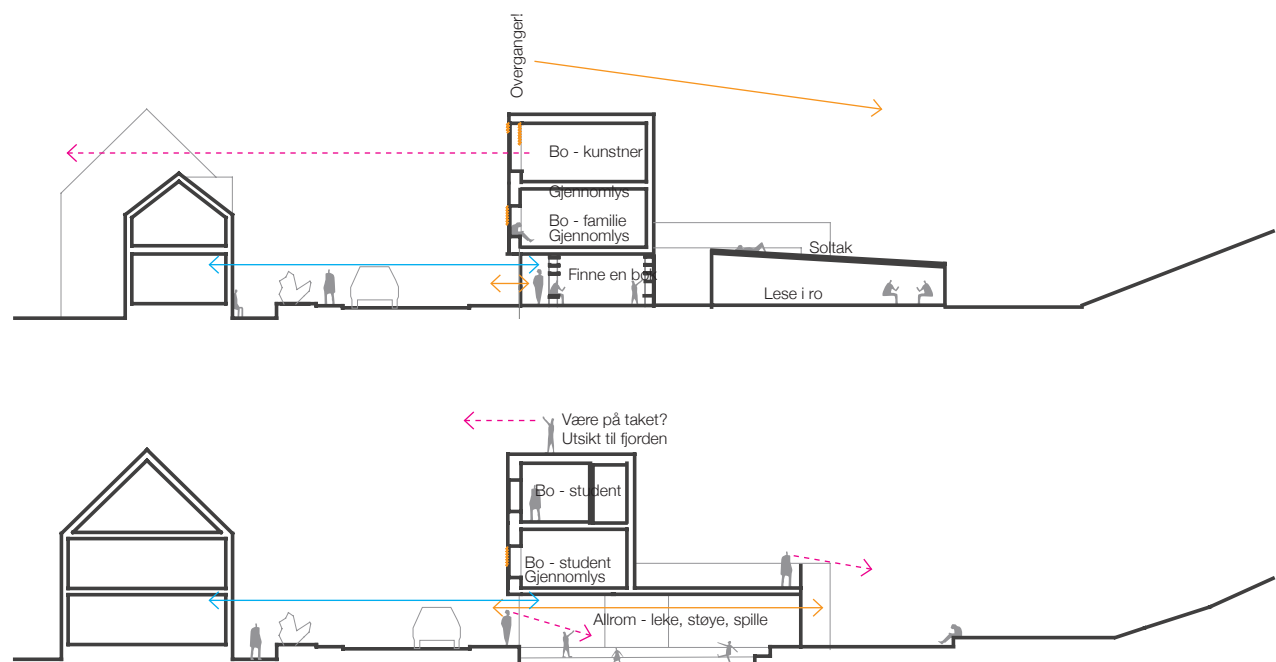
- Utsikten i nord - sol i sør → typisk trondheimssit!

Visjon om å bygge by!

→ ikke bare for profit i morgen
→ fellesskap / mangfoldighet
→ offentlig

→ gode steder å være

Sjiktene på gata! → noe å ta inn i prosjektet som ikke tas vare på idag!

ETTER VEILEDNING

E: Under veiledningen festet jeg meg ved Finn sitt utsagn om “Visjon om å bygge en by”. At vi ikke bare skal bygge for profitt i morgen men også skape gode steder å være nå og i fremtiden. Når jeg blar meg oppover i prosessboken kommer jeg over noen snitt fra midtsemester. De har så mange fine tanker om gode og spennende byrom! Bør vi ikke holde fast ved noen av disse? Offentlig og privat sammen i smeltedigelen Ilsvika?!

KLIMA

VINDDIAGRAM FOR TRONDHEIM

VI MÅ BLI LITT BEDRE KJENT!
Veileder Finn sier at vi gjennom oppgaven vår går og hilser på hver av typologiene i Ilsvika. Vi vil studere de for å kunne si til hver av dem: **“Hei! Sånn er du, og du er OK!”**

Vi har vært på Byarkivet og hentet ut tegningmateriale for typologiene som ligger rundt Mellomila 57. Vi vil gå inn i hver av dem og finne ut hvordan de fungerer og prøve å tenke ut hvorfor de har blitt som de er. Hver del av Ilsvika er viktig og betydningsfull for opplevelsen av stedshelhetn. Vi tenker også at alle disse ulike boligtypologiene kan gi oss innspill til utformingen av våre boliger og hvordan de skal forholde seg til sin situasjon.

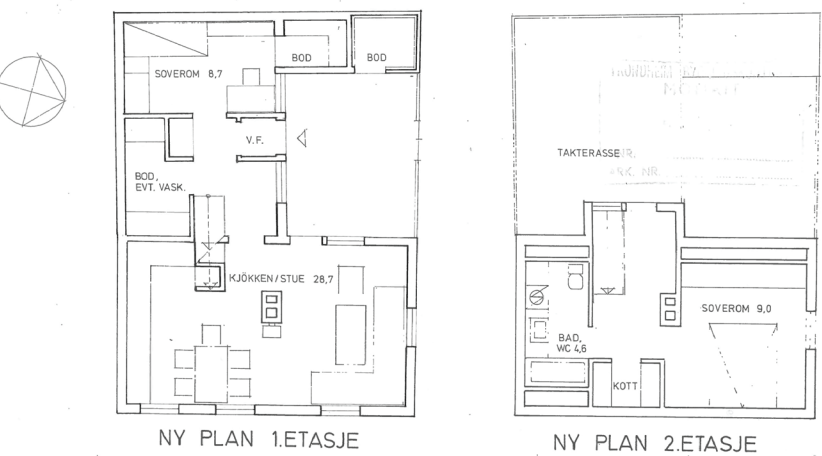
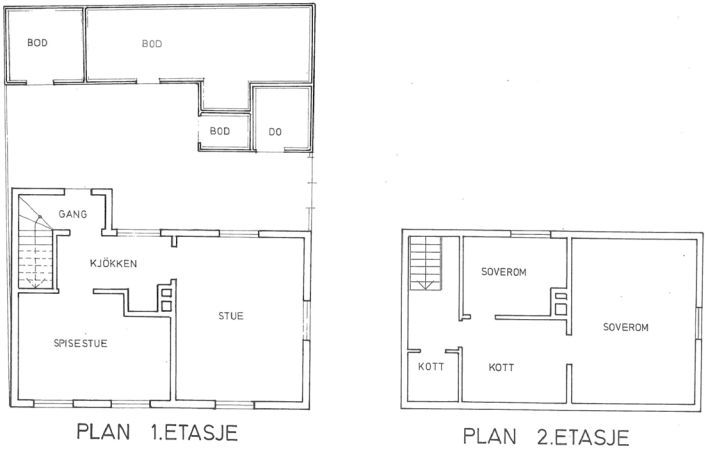
ILSVIKØRA (til høyre)
1860-årene, første hus: 1780

28 hus
ca. 40 beboere

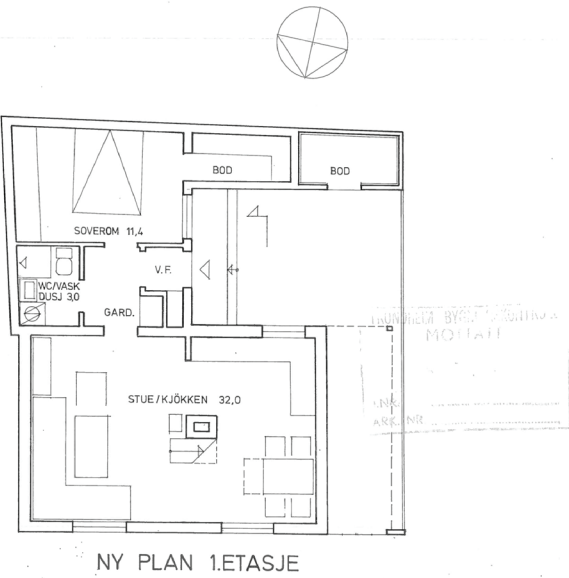
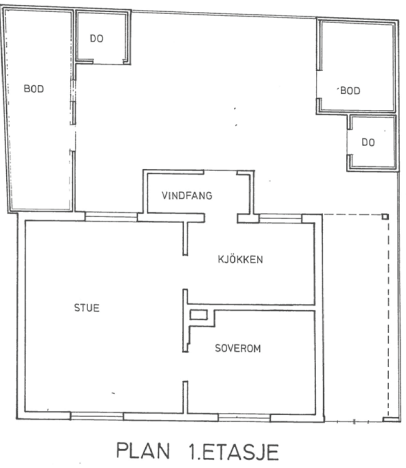
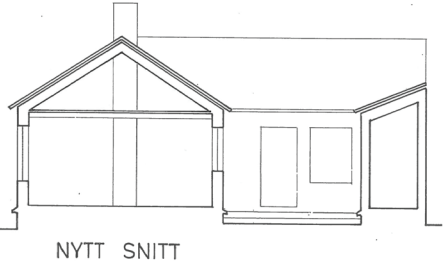
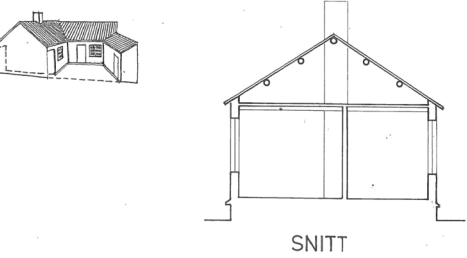
En- og toetasjes “småkårs”-bebyggelse med loft. Opprinnelig størrelse på 30-40 m2 fordelt på 2-4 rom pluss kjøkken. Utført i tømmer på grunnmur av gråstein.

Omfattende utbedringsarbeider fant sted på 1970-tallet. Arbeidene inkluderte heving av tak, erstatting av gulv, etterisolering og planendringer og -utvidelser. Den gjennomsnittlige boligstørrelsen økte med dette til omlag 70 m2. Husenes private bakgårder er delvis bebygget med skjul og boder og noen har indre takterrasser eller hager.

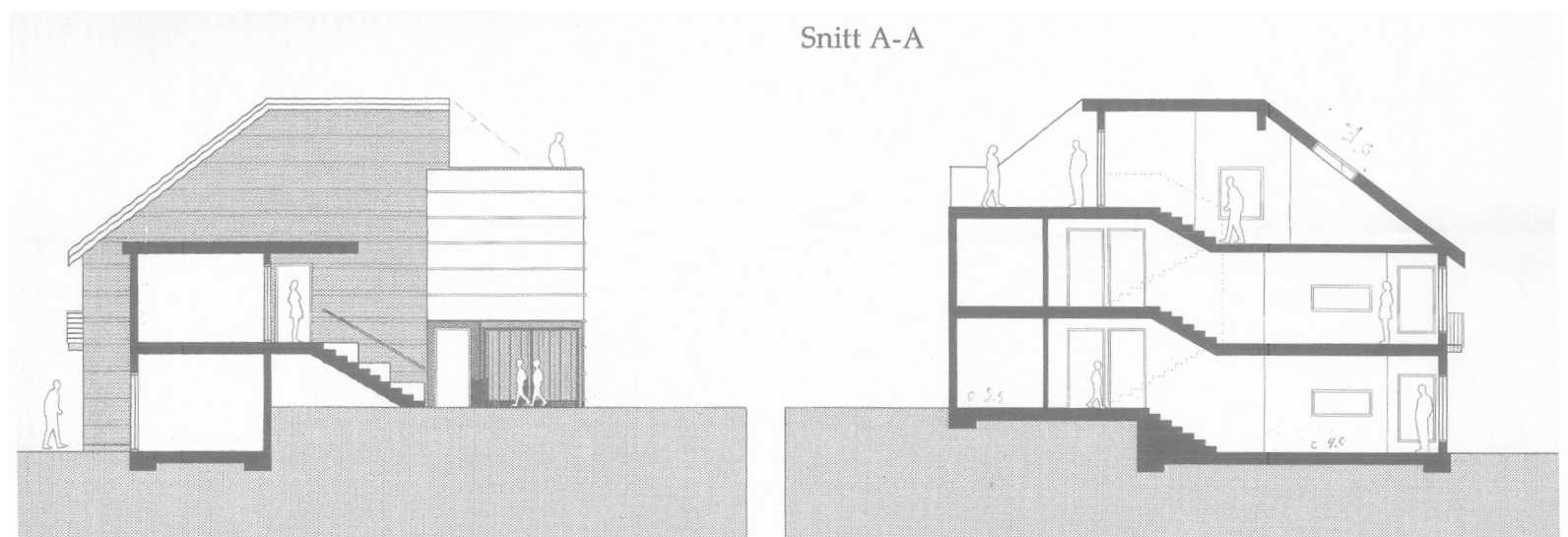
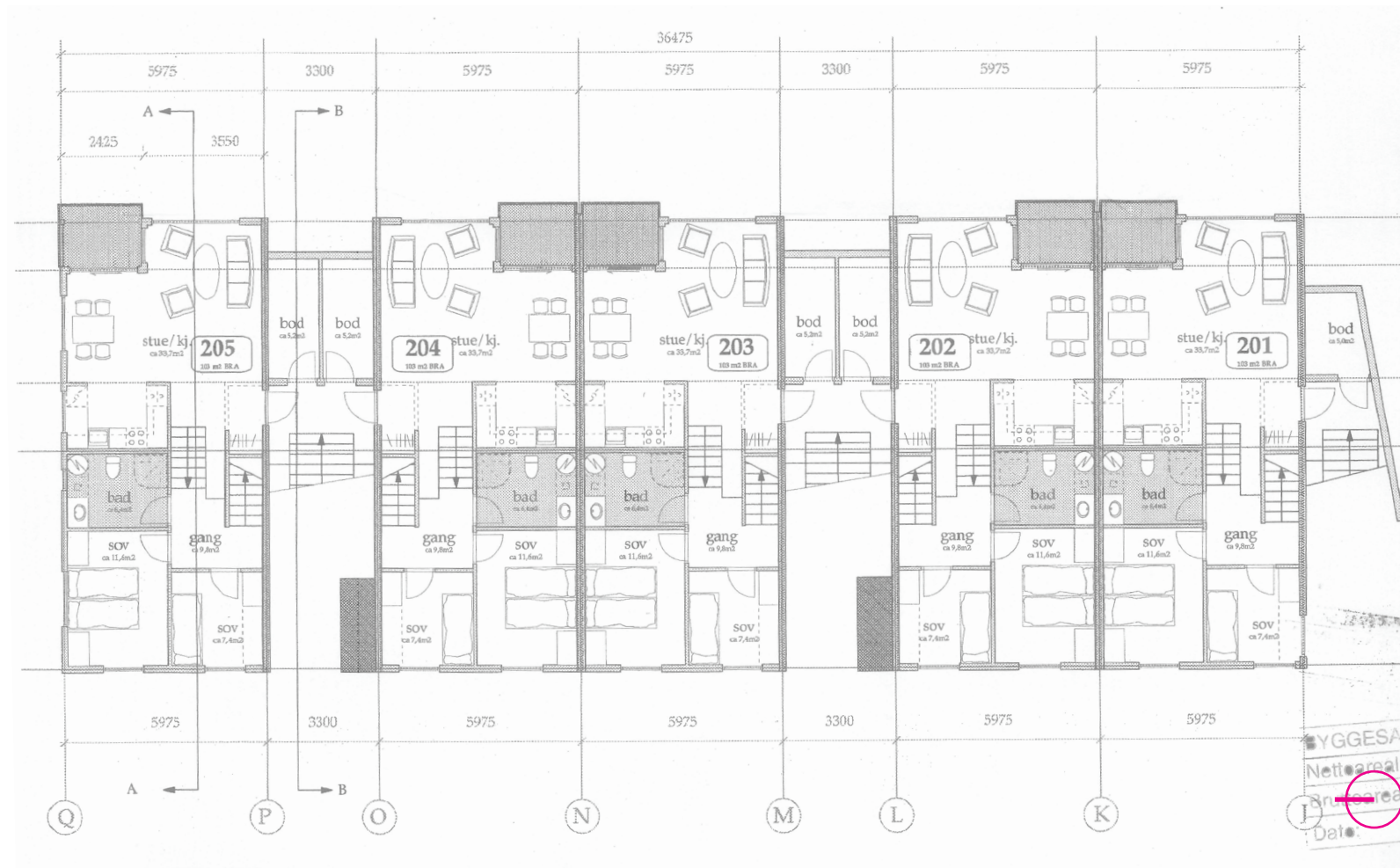
Vi opplever Ilsvikøra som en spennende, variert og morsom helhetsstruktur. Husene spiller hverandre opp og alle virker unike. Vi synes det originale planprinsippet med portrom som leder inn til en privat og distribuerende bakgård er spennende.

UTBEDRING AV ILSVIKØRA 10
[FASTING, GJØSUND OG NOS. ARKITEKTER MNAL TEL 27957 1999]

UTBEDRING AV ILSVIKØRA 12
[FASTING, GJØSUND OG NOS. ARKITEKTER MNAL TEL 27957 1999]

REKKEHUSENE (til venstre)
Svingen arkitekter, 2003

10 enheter
ca. 20 beboere

Gjennomgående enheter mellom gate og privat hage. Mellomrom med utvendig trapperom/portrom og bod. Vi synes tverrsnittet (nederst til venstre) ligger godt i situasjonen, og vi ser at her er det tenkt en nedtrapping mot Ilsvikøra i vest som vi tenker er fin. Boligene henvender seg mot vest og øst, men har lite kontakt med fjorden, som ligger rett ved.

Vi har tatt kontakt med en ansatt på NTNU som vi vet at bor i en av høyblokkene på Skjæringen. Astrid bor i blokka nærmest llabekken, Bynesveien 4a, og har bodd der siden 1995.

Er det noen typiske/utypiske beboere i blokkene? Bor det feks. Noen barnefamilier her?

Det er ikke så mange barnefamilier, i allefall ikke i min blokk. Akkurat nå er det vel bare to leiligheter der det bor barn, som jeg vet om, og de er under 2 år. Det som oftest skjer er at barnefamiliene flytter når de venter nr 2, evt når det nærmer seg skolestart for det eldste barnet.

Det er noen aleneforeldre med barn i skolealder, men ikke så mange familier.

I min etasje er vi 3 enslige damer + 1 par i 30-årene. Ellers er det nok en god del single voksne, eller nyetablerte par. Det er også noen studenter, som sammen med en venn/venninne. Den typiske beboer må dere spørre styret om, tror jeg (se nederst)

Er det stor grad av utskifting/"gjennomtrekk" av beboere?

Da jeg flyttet inn i 1995 var det fortsatt en del som hadde bodd der siden blokka var ny. Nå tror jeg at jeg er en av de som har bodd der lengst.De som flytter inn er gjerne yngre folk som har det som startleilighet, og voksne som vil bo enklere og sentrumsnært. Det er en god del enker - som har flyttet fra eneboliger. Det er et greit sted for eldre å bo, med heis og vaktmester Det er også flere som har flytte tilbake, etter å ha vokst opp der.

HØYHUSENE (under)
Arkitekt K. Bergersen, 1957

120 enheter
ca. 150 beboere

10 etasjes punkthus med kjeller og loft. Hver etasje rommer 4 leiligheter, 2 på 50kvm (1 soverom) og 2 på 80kvm (2 soverom). Hver leilighet har egen innglasset balkong i henholdsvis øst, sør og vest. Siden de sto nybygget er det utført fasadoppussing og utskifting av balkonger. Uteområdet mellom punkthusene er tildels beplantet, men det meste er parkeringsplass.

Etter krigen var det boligknapphet i Trondheim og høyblokkene på Skjæringen var med på å dekke et skrikende behov. Løsninger for effektiv boligbygging, samt en sosial tankegang om leiligheter med utsikt og lys ga form til tre høyhus på haugen. Det formmessig vertikale tilskuddet var tenkt å balansere og “konkurrere” med kornsiloene på lla pir.

Bygningene ruver oppå høyden sin og er viktige landemerker for området.

Hva synes du er kvalitetene ved å bo i blokkene og i llsvika?

Sentrumsnært, man går til byen på 15 min, og det er bra med busser.

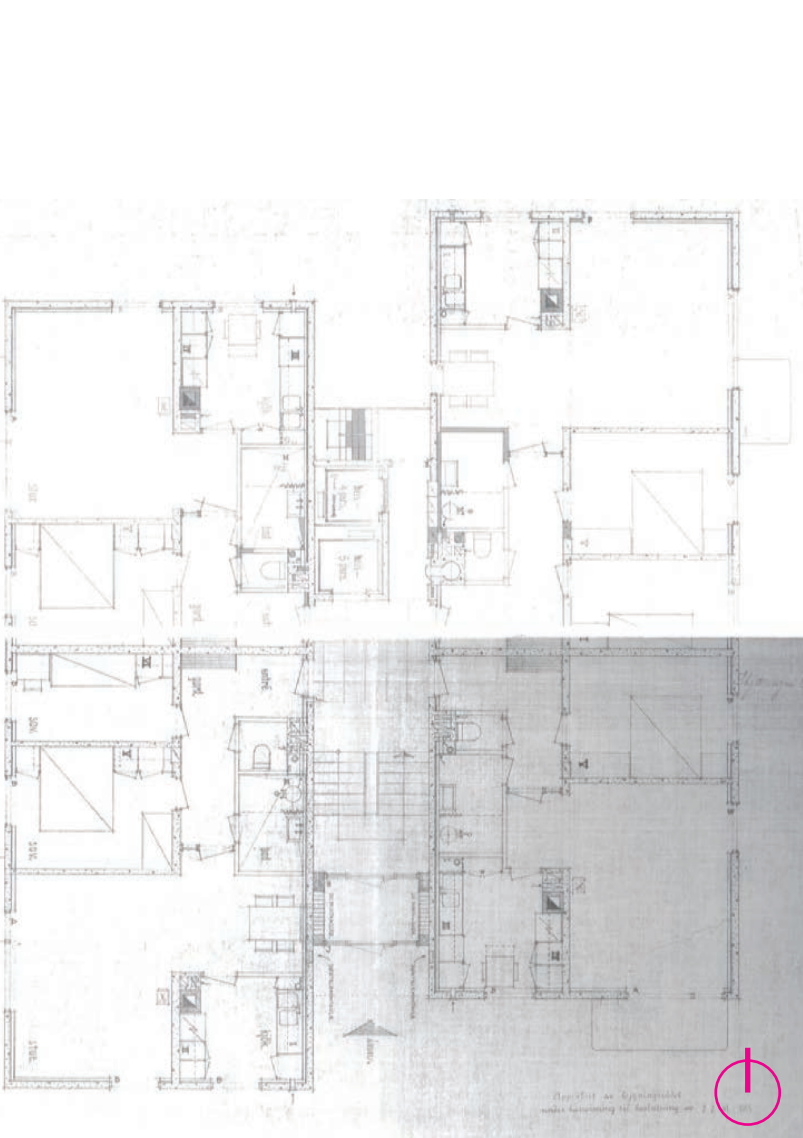
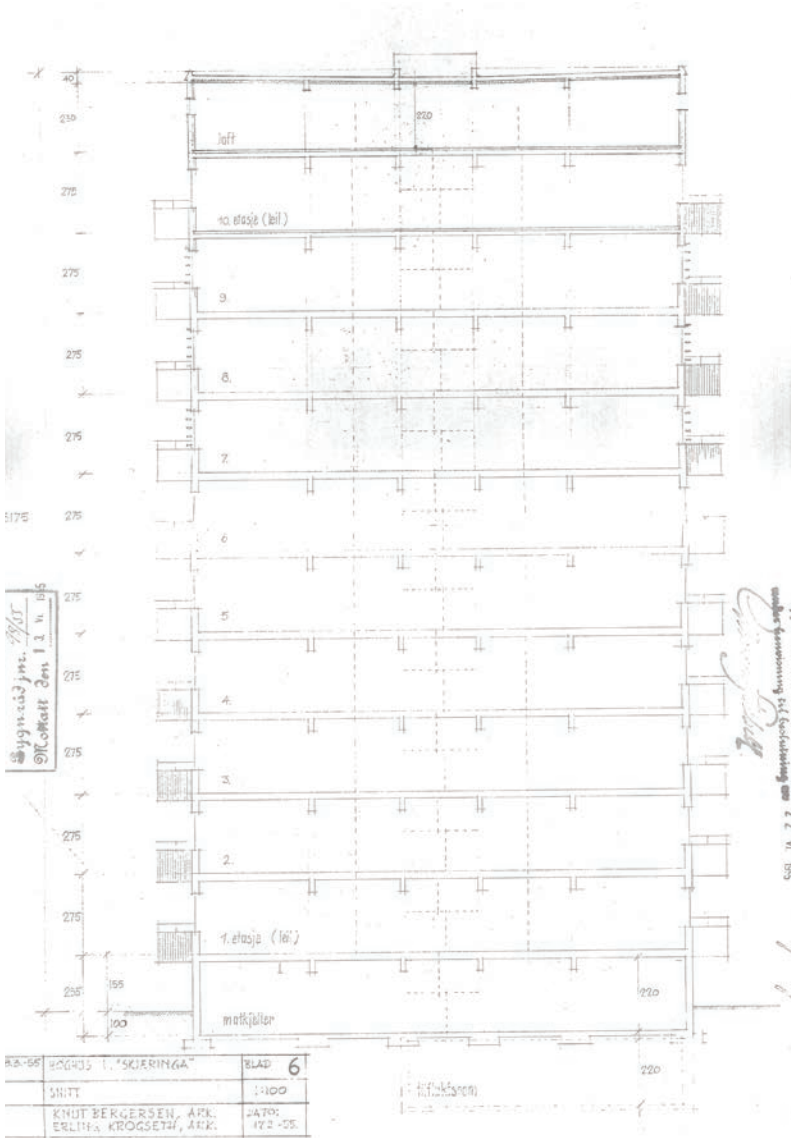
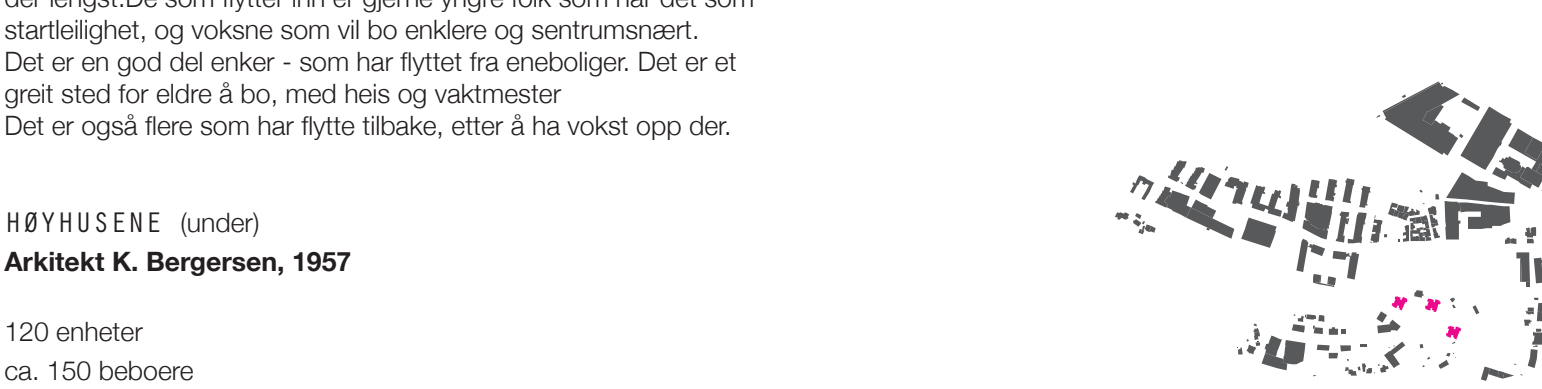
Mindre trafikkstøy og støv etter at veien ble lagt i tunnel, men det er ikke sikkert de som bor i Skjæringen 6 er enige (der vender halvparten av leilighetene mot utløpet av to tunneller)

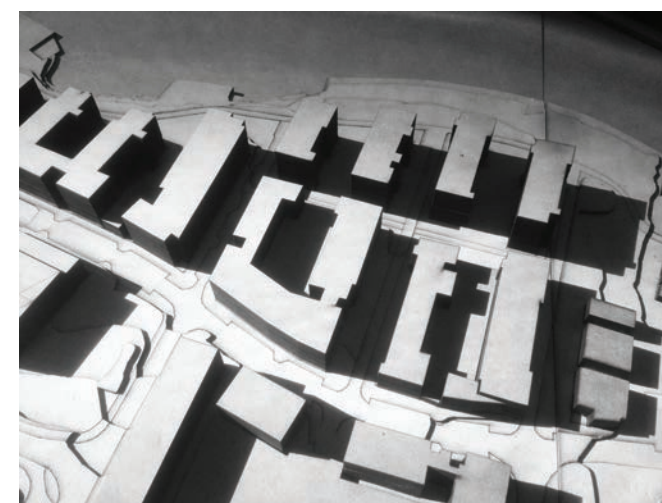
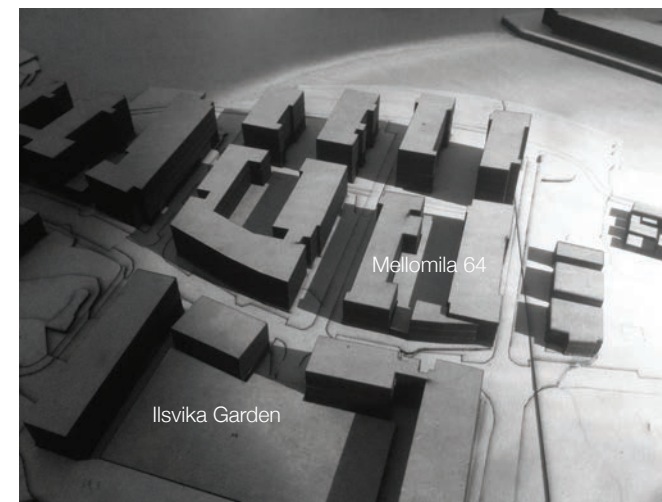
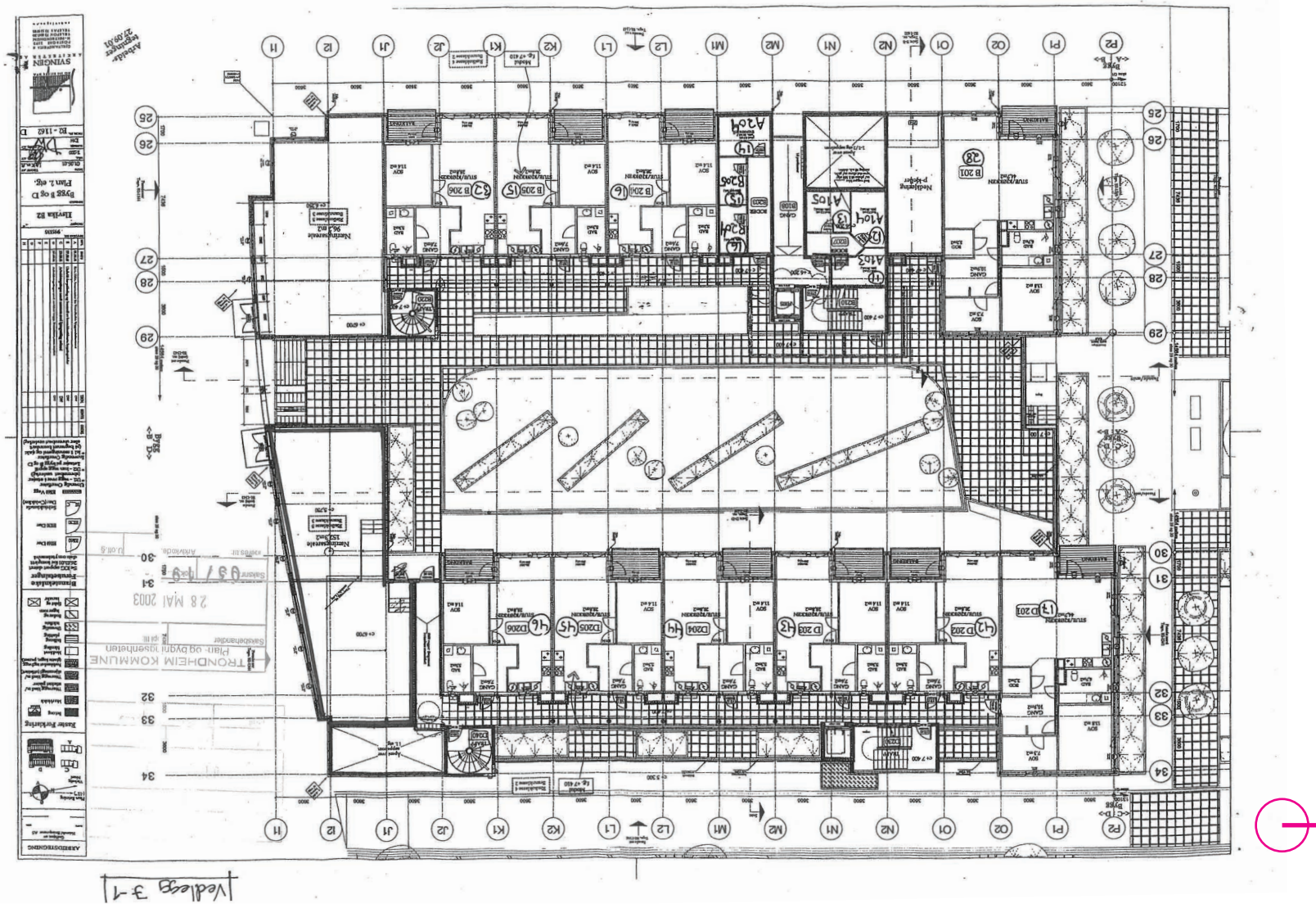
Parkområdet i lladalen er flott. I og med at det ikke er satt ut leke-apparater der får man spredt aktiviteten litt mellom llaparken og lladalen.

Barnefamiliene er mer i llaparken, se som vil spille frisbee, kubbe eller volleyball kommer til lladalen. Også de som vil leke med hunden (kaste ball etc) Jeg ser at studentene er på plass med grillparties i lladalen med en gang det er varmt nok, det er plass til flere der under eksamensfest/fadderukene.

Opplever du at blokkene på Skjæringen er en naturlig del av områ-det llsvika?

Ikke nødvendigvis - de ligger fysisk mer orientert mot lla. Adkom-sten til llsvika er via gangveier på baksiden av blokkene. llsvika har blitt en egen bydel, etter å ha vært industriområde. Vi må til Prix'en i llsvika for å hente post, og siden Rema også har åpnet butikk der kan det kanskje bli at vi vender oss mer mot llsvika. Tar nok litt tid før det nye miljøet får satt seg helt. Tror det har vært litt gjennomtrekk i forretningslokalene der nede”

LAMELLENE

Øverst til venstre: Mellomila 64, Svingen arkitekter, 2001

Nederst til venstre: Ilsvika Garden, BRA arkitekter, 2004

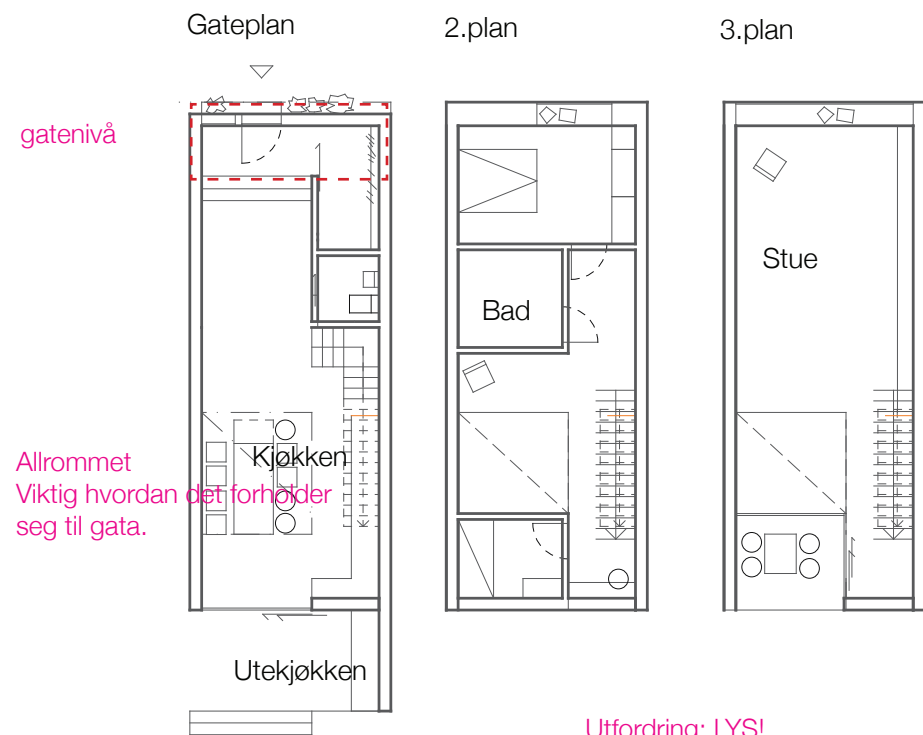
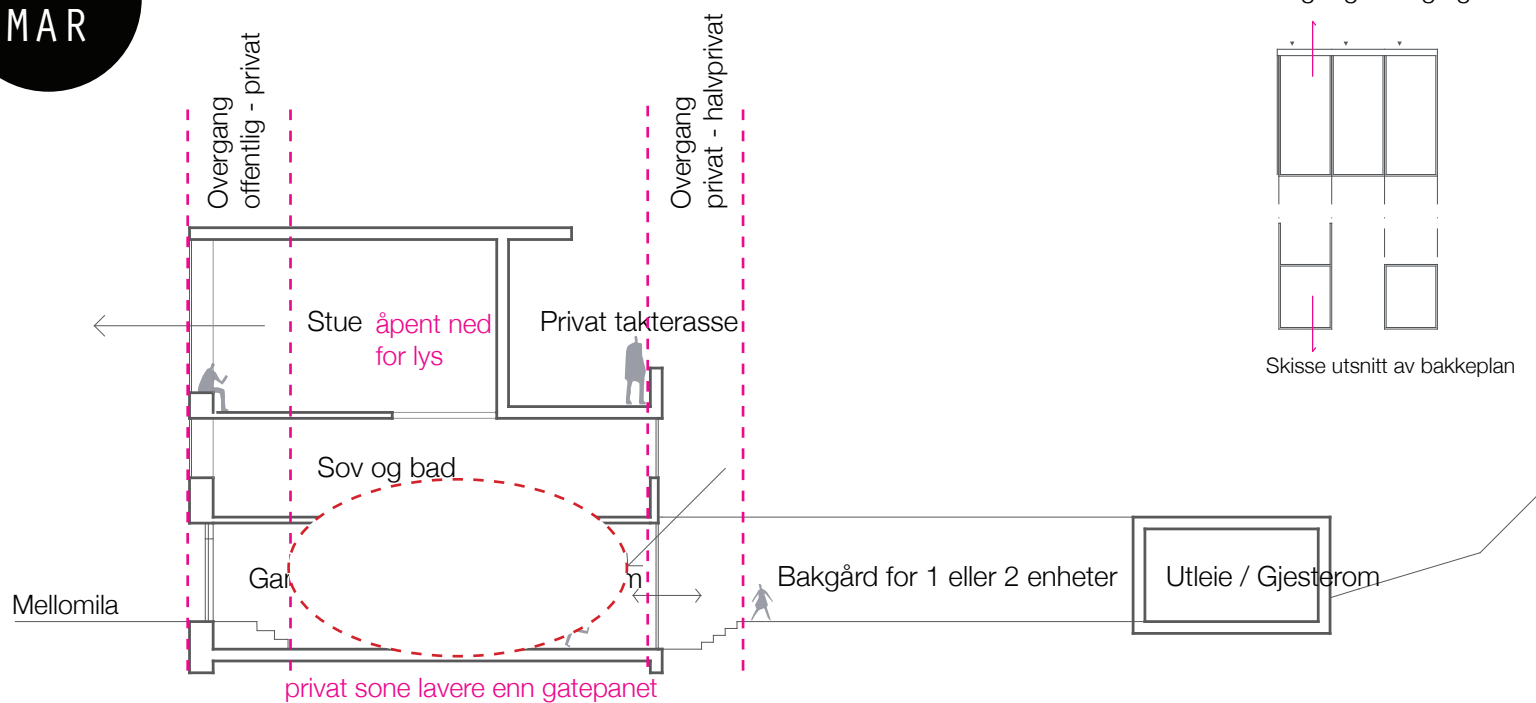
Mellomila 64: 30 enheter

Ilsvika Garden: 127 enheter

Leilighetsbygg med 4 og 5 etasjer. Gjennomgående leiligheter med ett og to soverom. Garasjeetasje på bakkeplan som danner et løftet uterom mellom lamellene. Hovedvolumene ligger i nord-sør-retning, som gir leiligheter gjennomgående fra øst til vest. Retningen på volumene gir skyggelagte uterom og tverrgater mellom byggene store deler av dagen. I Ilsvika Garden åpner uterommet seg mot sola i sør. Lysstudiene over viser lamellbebyggelsen, morgen og kveld.

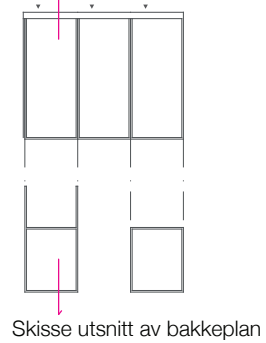

20.
MAR

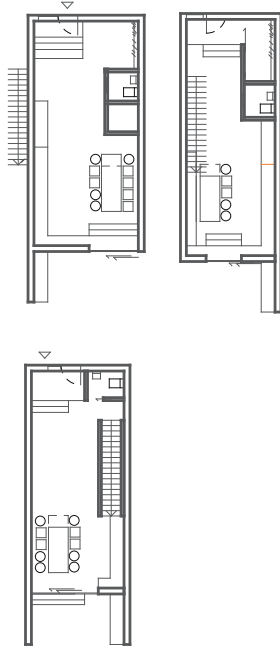

Utfordring: LYS!

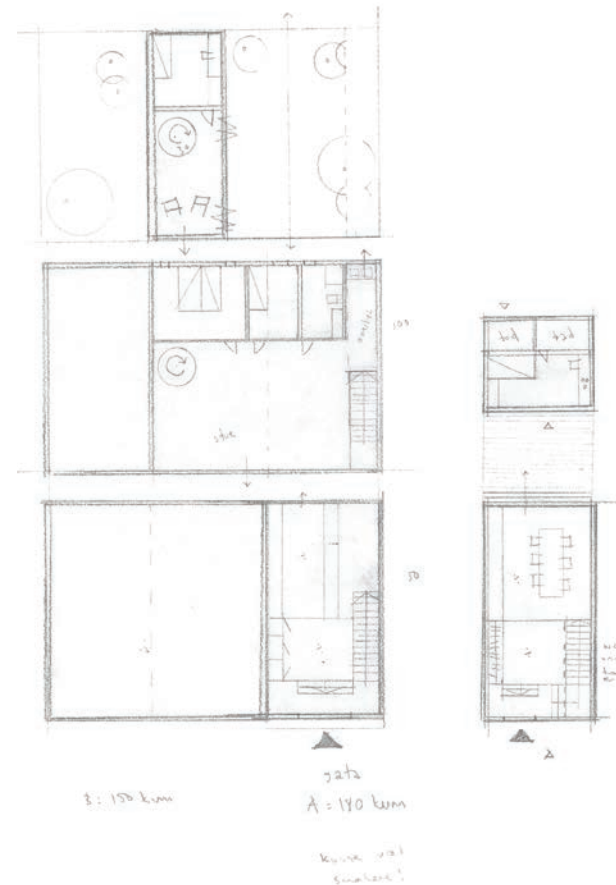
Innganger langs gaten

skisser ulike løsninger

21.
MAR

TANKER OM BOLIG

Vi har diskutert hvilke kvaliteter vi synes at alle boligene bør ha:

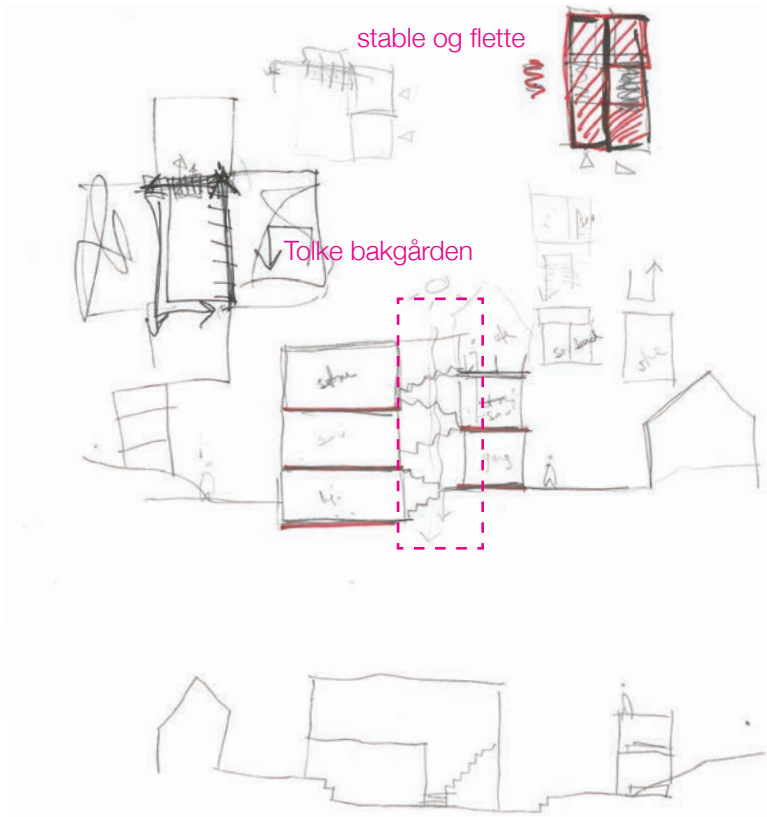
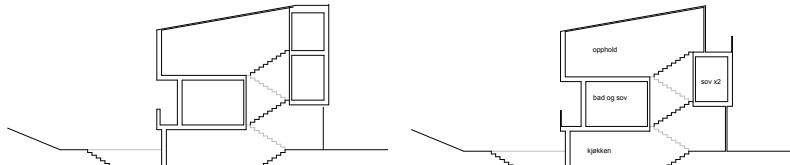
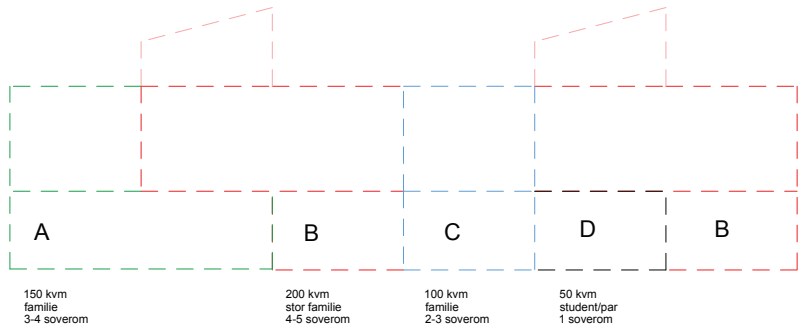
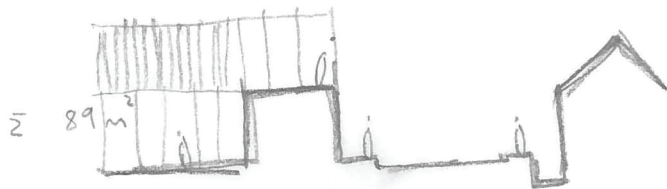
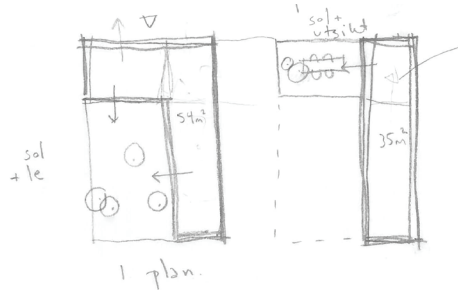
1. Alle innganger fra gata (skape liv på gateplanet og aktivitet i øyehøyde. Gjengående i boliger langs Mellomila).
2. Utsikt mot nord.
3. Uteplass i sør.
4. Lys fra 3 retninger (gode lyskvaliteter i boligen)
5. Slikt mellom gate og hjem (privatiserende)

Vi har nå tegnet på bolig noen dager. Det er lett å bli opptatt av å få en bestemt planløsning til å gå opp, og dermed bruke mye tid på den uten først å tenke generelle strukturelle trekk. Tanker som melder seg når man tegner er: hva er det egentlig vi henter fra stedet? Dette må vi være obs på og diskutere kontinuerlig!

HVORDAN SKAL STEDET KOMME INN I BOLIGTYPOLOGIEN? HVA ER DET VI HENTER/TOLKER FRA STEDET?

Innganger og det å komme hjem er viktig for oss. Sjiktene mot gata vil vi holde på. Dette er noe vi synes er interessant å jobbe videre med, og som vi mener at Ilsvikøra har gode eksempler på. Også boligene i den gamle trehusbebyggelsen langs Mellomila og Hospitalsløkkan har innganger som henvender seg mot gata og skaper liv i øyehøyde. Vi vil gjerne få til noen av disse kvaliteter inn i vårt prosjekt. Inngangene er enten inngangsdør eller et portrom. Portrommene leder deg inn til en bakgård og videre inn i boligen. I bakgården har man oversikt over aktivitet som foregår i de ulike bygningene rundt. Dette vil vi gjerne ta tak i, og tolke inn i vår bolig. **Kan bakgården komme inn i boligen?**

23.
MAR

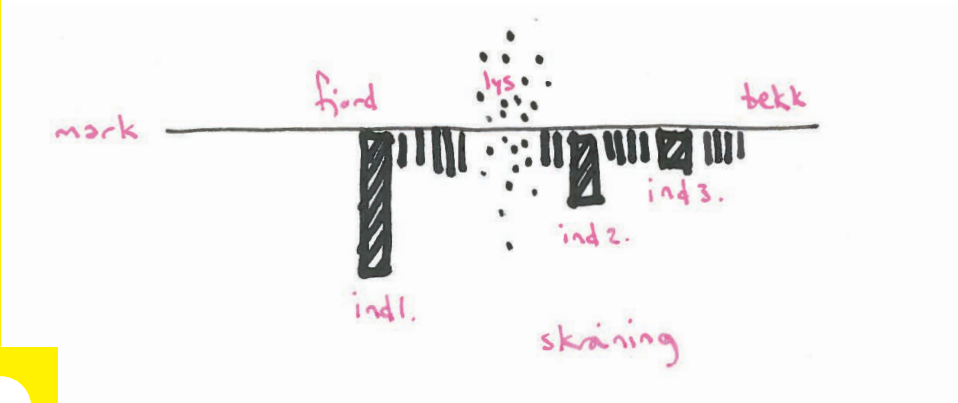
“DEN MODERENE BYEN ” OG MELLOMILA

E: Da jeg kom hjem i går, måtte jeg få inspirasjon og ny giv etter at vi hadde en diskusjon rundt bolig igjen! Fant en dokumentar i serien “den moderne byen” på NRK. Den handlet om utvikling i storbyene rundt i verden. Det ble da snakket om Jane Jacobs og hennes motstand mot den moderne byplanleggingen fra 50-tallet og utover. Hun var den første til å si imot de som raserte nabolag og skulle bygge store motorveier. **Hun var opptatt av det som skjedde på gateplanet og at man bor, jobber og lever på samme sted. Dette gir variasjon og et rikt demografisk område som igjen gir gode levenede nabolag.**

Etter å ha sett denne dokumentaren tenkte jeg på gaten Mellomila som vi gjennom arbeidet har bitt oss merke i. Vi synes denne er interessant fordi det er denne folk beveger seg langs mellom hjemme og byen. Langs vår tomt i dag er situasjonen at gaten blir en vei. Gjennom strukturanalyser er det langs denne veien vi har lagt oss for å opprettholde gaten som kommer fra byen og ender i vestre Ilsvika. Like før midtsemester ble vi fasinert av **innganger og blandingen mellom privat og offentlig, det som skaper en by.** Våre undersøkelser og vår fasinasjon for hvordan Mellomila er i Ila og Ilsvika og hvordan den bør være, synes jeg vi må ta tak i, og ha hovedfokus på videre i vår oppgave. Noe vi også var i ferd med før midtsemester.

UTNYTTELSE VS. ROM

Når vi begynner å legge ut boliger i den store planen blir det til at vi prøver å få inn så mange enheter som mulig for å få høy utnyttelse, og vi begynner å diskutere ulike stablingsmetoder for å oppnå flest mulig enheter. Vi ønsker å jobbe med rom, lys, struktur og materialer og føler at dette fort blir borte blant antall soverom per kvm, bad og gangareal. Hvordan løser vi dette? Kan oppgaven handle om dette selv om vi tegner bolig i en bysituasjon hvor fortetting alltid blir et tema?

MELLOMILA - EN GOD GATE

I dag hadde vi en fin diskusjon rundt oppgaven, og hva vi vil fokusere på. Den siste tiden har kvalitetene vi tidligere har sett i stedet forsvunnet i oppgaven. Vi må få disse frem i prosjektet slik at de viser fram stedet. Gata Mellomila er viktig og sentral for Ilsvika, og interessant å studere for oss. Vi vil fokusere på denne. Hva er en god gate? Hvordan fungerer den? Hvilke funksjoner finner man i en god gate? Vi ønsker å studere hvordan offentlig og privat møtes.

Vi vil gi **ROM FOR BYEN**. Rom eller steder som viser og forteller noe om akkurat dette stedet. Rom som gir noe til gaten. Vi tenker at de offentlige rommene og boligene vil gi noe til hverandre, og at de vil gi noe til gaten og Ilsvika.

1. Stedet. Hva er viktige og særegne kvaliteter her?
2. Rom. Hvilke rom vil vi tilby Ilsvikas og byens beboere? Med hvilke kvaliteter?
3. Boliger. Hvilke boliger trengs? Hvilke boliger tar dette stedet innover seg?

vise frem / studere / fremføre	
<u>Hva:</u>	<u>hvor:</u>
1. Bymarka	fjordmotiv i Mi
2. Industrihistorien	store, generelle fleksible rom til byen stallkonstr.
3. Lyset	lys-gård - se spillet/ forskjellene
4. Fjorden	fremføre silet og bevegelse til fjorden
5. Håbekken	forbedre / tydeliggjøre trea
6. Ilsvikøra	tømmerkonstr. bo i fellesskap. ing. fra gata.
7. Mangfoldet	lage en BY. bo og oppleve/møte samme sted.
8. Skråningen	komme opp: vei/sti/ trapp/plata. se ut!
9. Mellomila	innganger og liv fra gateplanet. ØYE HØYDE.

bolig: • privat / internt
• fellesskap innad
• statling av rom
• tømmerkonstr. (steppveg)
+ • tung / trygg /
historisk / lokalt

rom for: • offentlig / åpent / inviterende
byer • møteplass for bydel + by
• åpne, generelle rom
• stallkonstr. (bilett) + glass/
plast
• lett / åpent
• gjennom silet
- skinnelig
• fra industrien

=
BY

MORGENBEFARING PÅ MI57

Kommer til tomte kvart på ni og nyter sola på en isklad steinkant på broa. Venter på Tone og ser på menneskene som går forbi. Sola varmer heldigvis opp ansiktet, for det er en iskald trekk fra øst. På 5-10 minutter passerer fem syklister og en gammel dame. En mann i 20-åra og en hund, 2 biler og to damer i 60-åra. Ei dame i 30-åra passerer med barnevogn og 2 menn rundt 50 er på vei inn til spikerfabrikken. Det er en jogger på tur til fjordstien og tre herrer i 40-50-åra småprater på vei forbi meg. En syklist og en jogger er på vei gjennom parken. Det er et jevnt sig av folk! De fleste er på vei mot byen, men det er også en del som er på vei mot vestre Ilsvika. Tone kommer på sykkel:)

Hjørnet av Mi57 mot coop Prix. Ser fjorden! Innrammet! Et hjørne med trafikk.

Overgangsbygget fra Ilsvikøra til vestre Ilsvika. Stengt fasade mot gaten, men ganske fin overgang i møne og gesims.

Åpent. Første gangen du får et glimt av Fosenalpene og en antydning av fjorden om du kommer langs Mellomila fra byen.

Parallell gate. Privatiserende.

Gateglimt Ilsvikøra. Fasadebrudd.

Portrom som gir glimt av himmel og hus bakover fra gaten.

Inviterer inn i Ilsvikøra

Skråningen er bratt. Men gir veldig fin utsikt og oversikt.

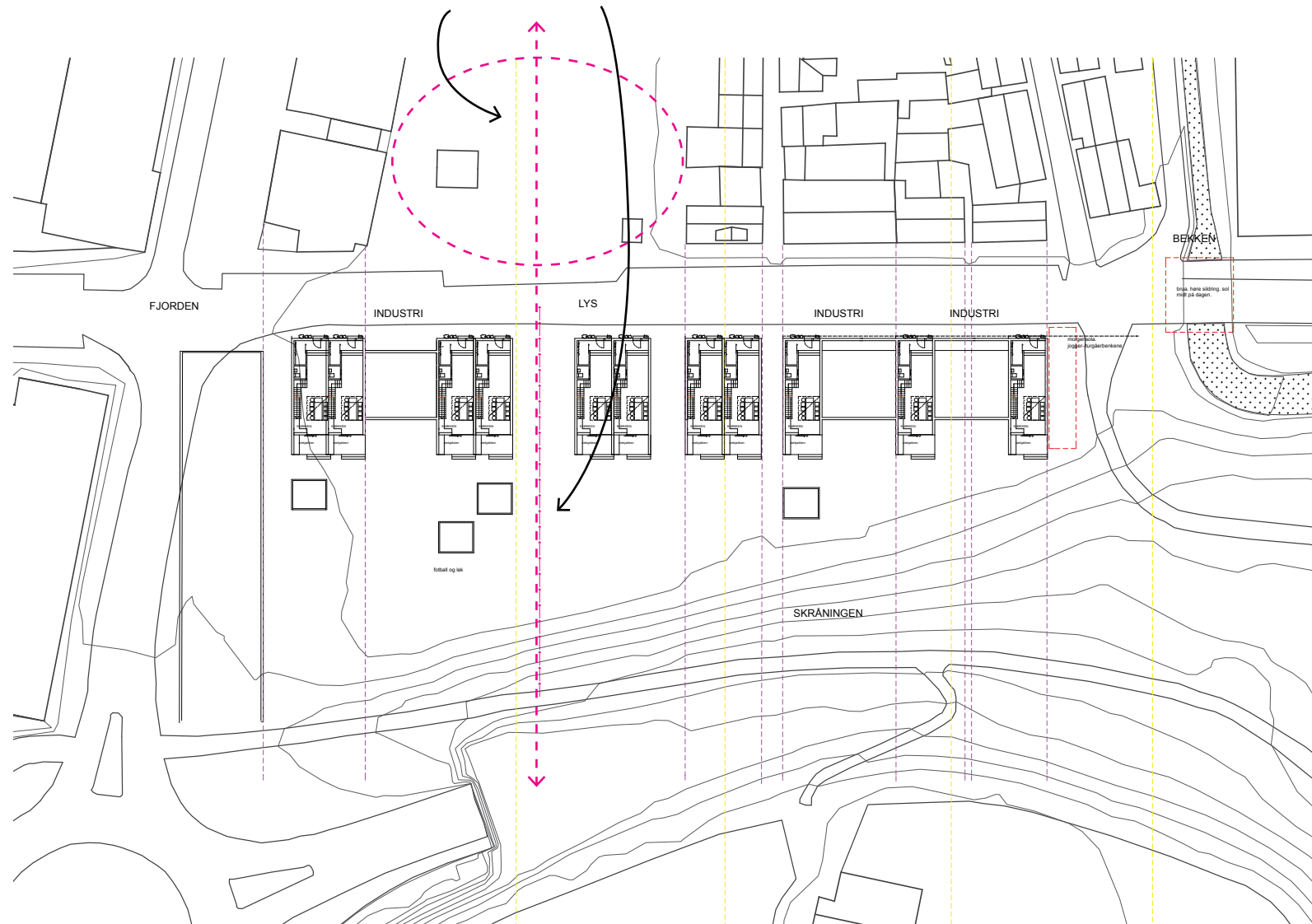
Møte med marka. Muren er en barriere.

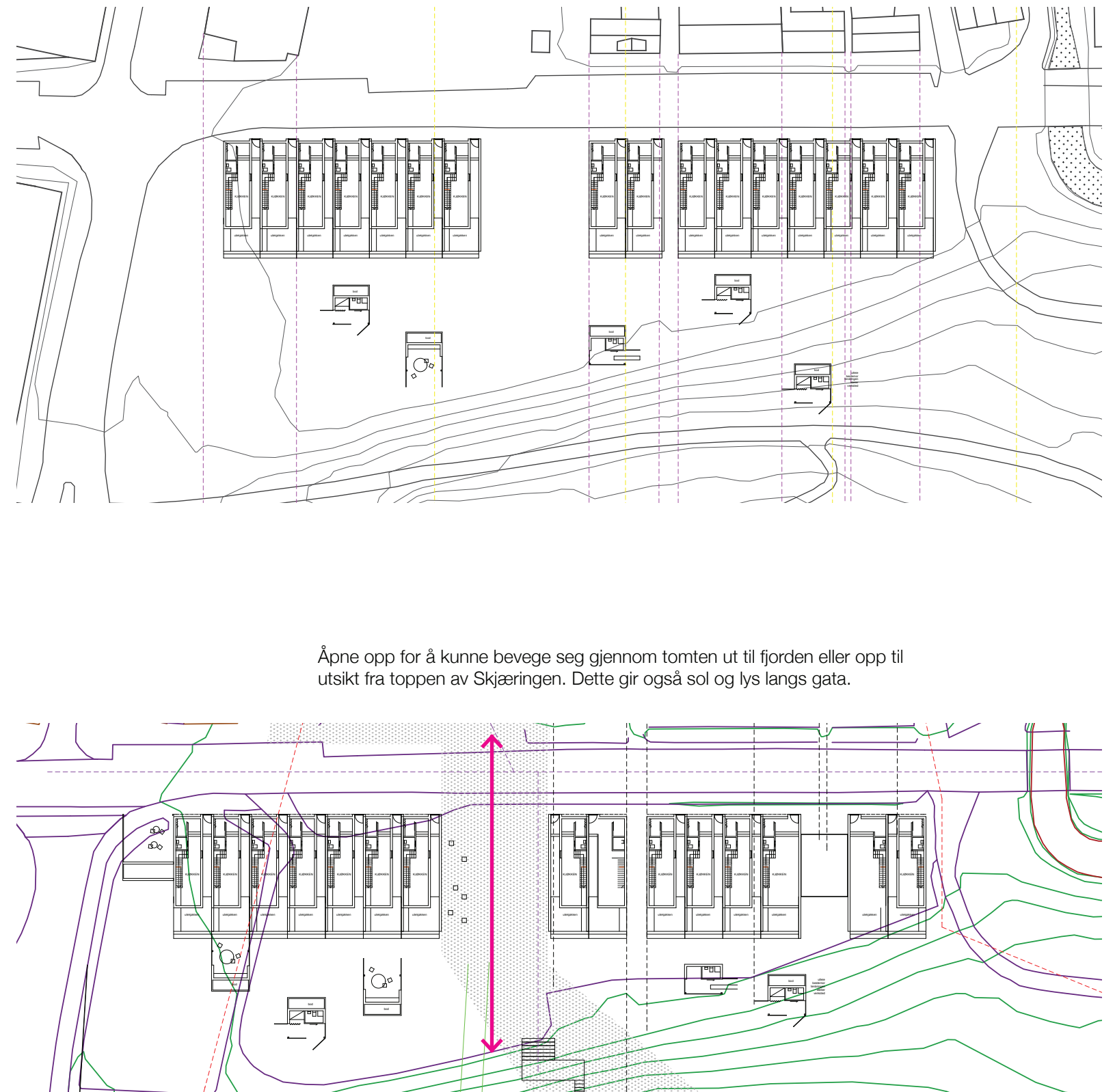
PLAN

Vi jobber med å skape en rytme langs gata, med en blanding av offentlige og private rom. Rommene langs gata som er offentlige kan gjenspeile eller fortelle noe om dette stedet. Ved for eksempel å si noe om lyset på dette stedet eller historien (rom som kan minne om de man finner i industrien, store, åpne generelle rom). Vi ønsker at det skal være ting i øyehøyde langs gatestrekket, slik at fasaden er inviterende heller enn avvisende og lukket.

Dette området ser vi at kan være fint å gjøre til et grønt område i stedet for p-plass. Det er gode forhold for opphold her, da plassen er skjermet og ligger vendt mot sola i sør. Ved å åpne opp dette rommet, opprettes en kontinuerlig grønnstruktur fra toppen av Skjæringen, på tvers av Mi57 og ned til fjorden.

Åpne opp for å kunne bevege seg gjennom tomten ut til fjorden eller opp til utsikt fra toppen av Skjæringen. Dette gir også sol og lys langs gata.

Hvor høyt kan bygget mot sør være i forhold til gatebredden for at vi skal kunne nyte sola på den andre sida?

Nordfasade Mi35

Sørfasade Mi30

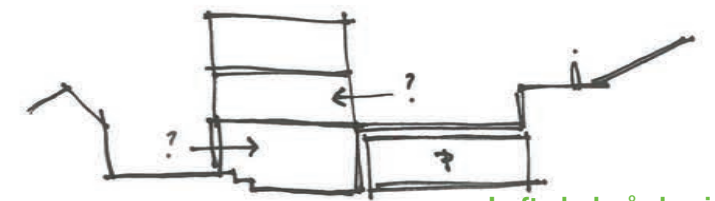
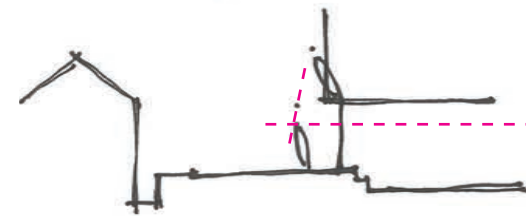
Veiledning m. Amstein +
25.03. Marius

- hvorfor er det bra for familier å bo her? "barn i byen"? kommunens strategi?

SNITT!!!

oppgaven er snittet.

- hva er det vi vil at skal skje på gata? hva mener vi med at vi skal "jobbe med gata"? vi bør jobbe med SNITTET.
- parking? for boligene?

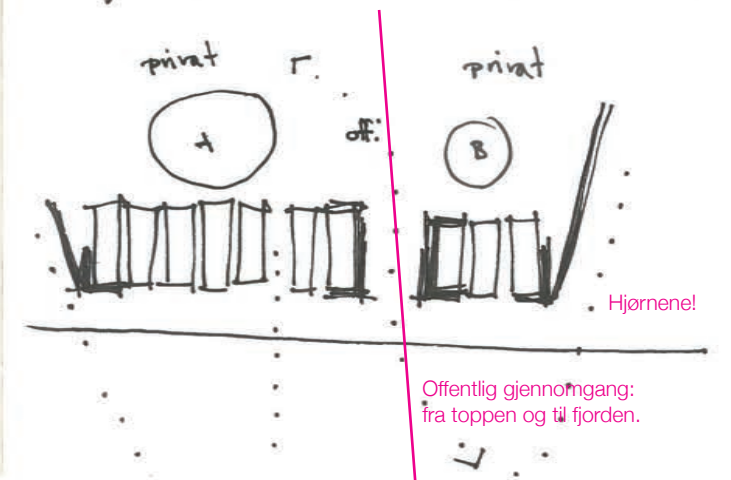

Løfte bakgården igjen.
For å imøtekomme terrengefallet, oppnå bedre lyskvaliteter og frigi rom under.

Møte terrenget.

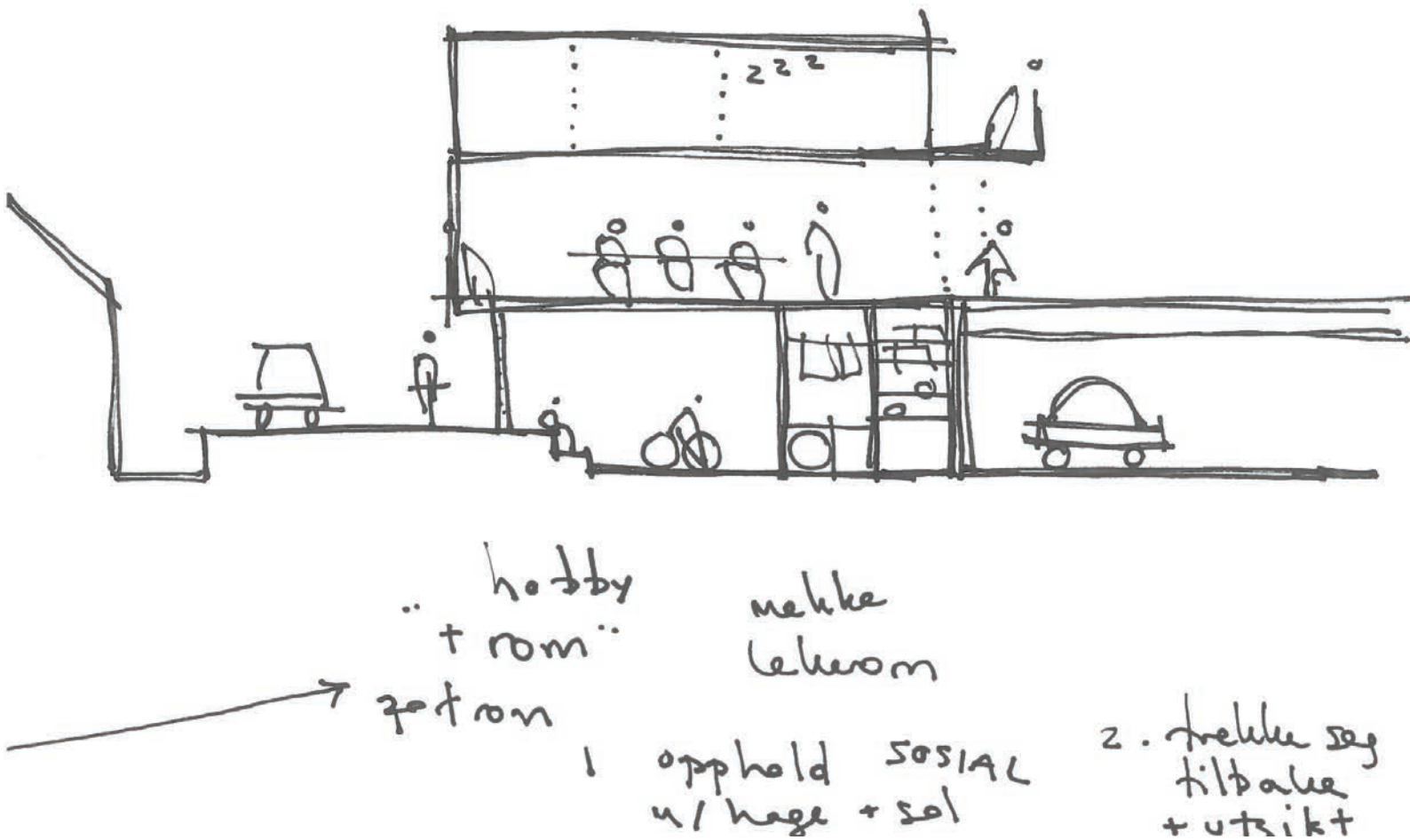
HØYDEFORSKJELLEN.

- går man inn fra gata eller fra bakgården?
- hva kan skje i boligen på gateplan som er OK å ha her? (som gir "liv", men som ikke genererer nedtrekte persienner?)

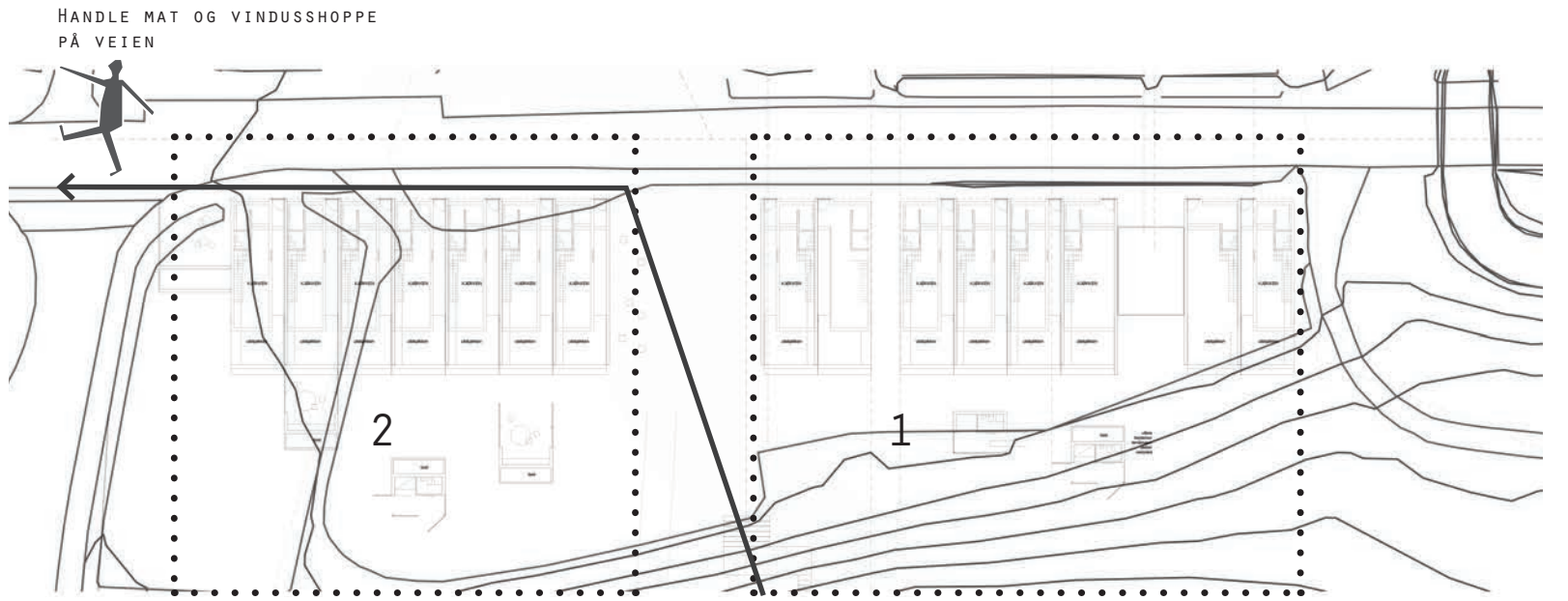
TANKE OM BOLIG

Ved å tegne boliger på Mi57 øker vi antallet mennesker som bor i og besøker Ilsvika. Vestre Ilsvika har en rekke næringstilbud, som etter det vi har forstått, blir stadig mer brukt og besøkt. Vi tenker at ved å tilføre flere folk, vil disse tilbudene kunne blomstre og utvide seg ytteligere, slik at Ilsvika, som i dag oppleves som en egen bydel, kan bli et mer pulserende og innholdsrikt sted. Ved å tegne boliger, gir vi på denne måten noe tilbake til Ilsvika.

TO DELER

Landskapets bevegelse gjennom strukturen vil naturlig skape “to deler” på tomten. Er det naturlig å dele i to ulike boligtypologier her? Hva kan skje langs gata i disse to “parsellene”? Det føles naturlig at det er offentlig/næring på gateplan i del 2 som møter næringslokalene i vestre Ilsvika og at barnefamiliene kan bo med bolig ned på gateplan i del 1. På gateplan vil det kanskje bli tydeligere og mer lesbart om offentlige rom på gateplan er samlet, og ikke blandet inn blant boliginnganger. Når man beveger seg fra Iladalen park, eller fra Skjæringen for å for eksempel handle på Coop, vil man ledes forbi de offentlige rommene eller næringslokalene. Hva kan skje med bakgården i de to delene?

BARN I BYEN

Trondheim kommune har som mål å bidra til økt andel barnefamilier i de nye sentrumsnære utbyggingsområdene (Saksprotokoll for etablering av ny kommunal barnehage på Nedre Elvehavn.) Et konkret tiltak ble tegnet av Skibnes Arkitekter på Nedre Elvehavn og sto ferdig i 2005. Prosjektet er utformet i samarbeid med medvirkningsprosjeket “Barn i byen”, der familier ble invitert til å bidra med innspill til utformingen av tilrettelagte byboliger. Skibnes hevder at det i en levedyktig by også må legges til rette for familier med barn.

Barn i byen-prosjektet ble organisert av Sintef Bygg og miljø, og resulterte i rapporten “Familieboliger på Elvehavn Brygge - Medvirkningsprosjekt” Her står det: “Det er flere grunner til at også barn skal bo i nye, sentrale bydeler. I norsk planleggingsideologi er det sterk tradisjon for å se variert beboersammensetning i boligområder som en kvalitet. Undersøkelser viser også at mange – også blant de eldre beboerne – ser positivt på det å ha barn og unge i nabolaget. Vi kan anta at barnefamilier i større grad enn andre beboergrupper er sentrale for å skape stabilitet i bomiljøet. **Med barn i huset, er nærmiljø og nabolag en viktigere sosial arena enn i andre faser av livet. På denne måten kan barnefamilier spille en særlig viktig rolle for å skape levende bomiljøer.** Dette gjelder også når det planlegges boliger i eller nær bysentrum.” (Støa, E. 2003)

Vi tenker at flere barnefamilier kan bidra positivt til bomiljøet i IISVika. Området er preget av stor beboerutskifting, da andelen studenter er høy. Som tidligere nevnt er det også mange par som velger å flytte etterhvert som familien øker. Barnefamilier kan bidra til et mer stabilt bomiljø, noe som kan øke naboskaps- og identitetsfølelsen for beboerne. Dette forutsetter boliger som er fleksible i størrelse, slik at en familie i endring kan bli boende.

Vi tror på at mangfold av mennesker gir et levende og innholdsrikt bomiljø og ønsker å bidra til dette i IISVika.

“ Selv om vi bor sentralt, er det stille og rolig og bomiljøet er kjempekoselig. Ila er mangfoldig med stor variasjon både i alder og bakgrunn. Det er gangavstand til midtbyen, fritidsaktiviteter, til sjøen, Pirbadet, strandvolleybane, strand og til marka.

Lars Brekke, familiefar (dnbeiendom.no: “Har byene plass til barnefamiliene?” 21.11.2012)

“ Det er ingen tvil om at mange ønsker å bo sentralt, også barnefamilier.

Rita Ottervik (Ap), Ordfører i Trondheim (dnbeiendom.no: “Har byene plass til barnefamiliene?” 21.11.2012)

“ Det er vedtatt fra politisk hold at det trengs en bredere sammensetning av ulike mennesker i byen; ikke bare studenter og eldre ektepar.

Vidar Kvamstad, rådgiver i rådmannens fagstab i Trondheim kommune, om utbygging av Nedre Elvehavn i Trondheim (Adressa.no 20.06.2012)

BARN I BYEN 2

Konklusjonen på medvirkningsprosjektet “Barn i byen” var at det var mange barnefamilier som kunne tenke seg å bo urbant på Nedre Elvehavn. De hadde visse kriterier som måtte tilfredsstilles:

- Prisen må være overkommelig.
- Det må være barnehage i området.
- Det må bli et miljø av flere barnefamilier.
- Området må ha trygge lekearealer
- Det må finnes gode fellesrom.
- Det var ønskelig å kunne leie ut hybel.
- Bildelordning var ønskelig.

(Fra “En ramme for våre liv, 60 prosjekter i Trondheim”, av Skibnes arkitekter as, 2014)

Vi ønsker å bruke disse kriteriene som et slags utgangspunkt for utformingen av familieboliger på Mellomila 57. Det er godt lagt til rette for forming av trygge lekearealer og barnehagetdekningen i nærområdet er svært god.

Stedsforståelse

Vi opplever ikke altså omgivelser summarisk, men i helhetlige *bilder*, og når vi bruker dem, er deres umiddelbare, estetiske kvalitet derfor viktig. En estetisk løsning vil si en løsning der helheten er med. Følgelig må steds-karakteren influere på hver enkelt plan kommunen lager, slik at det opp-står estetiske sammenhenger som understreker stedsbildet (et *image*)! Å bygge innebærer dermed arkitektoniske valg som ikke ensidig refere-rer seg til funksjonelle og økonomiske vurderinger, men også til kvalita-tive og historiske. Når nyere bebyggelse ignorerer den stedsstrukturen som har vokst frem over lengre tidsperioder, mister vi den grunndimen-sjonen som gjør at vi virkelig er *til stede*. Stedsanalyse er en tilnærming som vil kunne føre til en mer økologisk fundert utvikling som tar hen-syn til menneskets behov for et helhetlig miljø. ¹⁰ Stedsforståelsen gir adgang til den felles livsfølelsen som vi her betegner som tilstedeværelse og som er utgangspunktet for det å *tolke*.

Tilstedeværelse

Vi skal nå gå nærmere inn på hvordan en analyse kan bygges opp når målet er byggeskikk. Spørsmålet er først: Hva kjennetegner vår egen tilstedeværelse? Når vi er til stede oppleves visse kvaliteter som fenomener knyttet til *rommet*.

- Stedets romorganisasjon oppleves gjennom vår orientering mellom målpunkter. Dette aspektet ved helheten kan følgelig betegnes som et orienteringsrom.
- Stedets karakter opplever vi gjennom vår kroppslige og psykiske iden-tifikasjon med rommet som tyngdekraft (forskjell på opp og ned) og med stedets lysforhold som gir tingene *karakter*. Dette aspektet ved helheten kan betegnes som et identifikasjonsrom.
- Stedets helhet opplever vi som «bilder» som gripes takket være en rekke kjennetegn. Disse kjennetegn skyldes vår evne til å skjelne mellom kva-litetsforskjellige ting. Dette aspektet ved rommet kan vi betegne som et erindringsrom.

Orientering

En analyse av orienteringsrommet undersøkes ved at man definerer natur-gitte og menneskeskapte områder, gitt av ulike typer grenser, for eksempel kanter, bryn, barrierer, vannveier og strandkanter, eller det kan være sil-huetter og overordnede profiler. Dertil skal denne delen av analysen si noe om retninger i rommet og romforbindelser, slik som naturlige veier, adkomster og landemerker. Orienteringsrommet fremstilles som et «grunnriss».

Identifikasjon

Identifikasjonsrommet redegjør for de ulike trekkene som manifesterer steds-karakteren. Den fremstiller de konkrete formegenskapene som dominerer inntrykket av stedet, og det som preger landskapselementene, det være seg tekstur, farge eller materiale. Lyset er den viktigste stem-ningsgivende faktor. Det er en direkte funksjon av rommets bredde, form, horisont og himmelreting. Identifikasjonsrommet kommer best til uttrykk i et «oppriss», et snitt. ¹¹

Erindring

Erindringsrommet er definert av de grunnformene som kjennetegner ste-det. ¹² Disse er viktige for at stedet skal ha et «image» – et bilde vi iden-tifiserer oss med. Det innebærer at vi forstår de former stedet trer frem med slik som bygningstyper, grupperinger, landemerker, romtyper, altså generelle *væremåter*. Denne forståelsen fremstilles romlig som et «omriss».

Historie

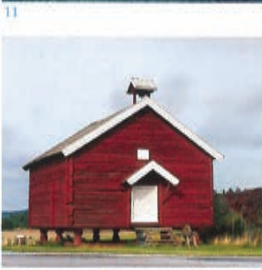
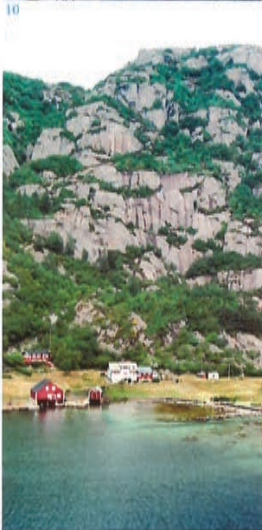
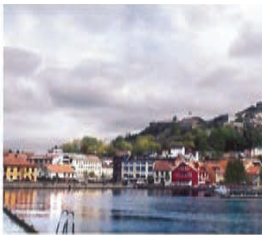
Historierommet viser hvordan forskjellige «epoker» har tolket stedet i forhold til tidens forståelse og bruk. Undersøkelsen gjøres ved å velge betydningsfulle faser i stedets historie som gir en pekepinn på viktige sammen-henger. Med kjennskap til hvordan stedet er blitt realisert gjennom skiftende kultivering og produksjon, ser vi bedre mulighetene for en utvikling som fortsatt vil respektere stedet. ¹³ Analysen munner ut i en sammenfattende redegjørelse for stedet som identitet. Helhetsanalysen kan følges opp av delanalyser av mer spesiell art, slik som bruksstrukturer, estetikk, byggeskikk og antikvariske hensyn.

¹⁰ Halden

¹¹ Lysefjorden, Agder

¹² Loft, Nord-Odal

¹³ Kunstneres hus, Oslo, ark. Blakstad og Munthe-Kaas

OMORGANISERING

I dag har vi ryddet og omorganisert veggen vår - på høy tid! Og det føltes godt. Vi har tatt i bruk Husbankens metode for stedsfortåelse og -framstilling, og synes dette var velfungerende. Ved å gruppere stedsanalysene får vi igjen ryddet opp i alle funnene våre og får overblikket. Det er godt å se arbeidet oppe på veggen, og å visualisere den brede og dype forståelsen av stedet vi har tilegnet oss gjennom de siste par månedene. “Orienterings-”, “identifikasjone-”, “erindrings-” og “historierommet” ble supplert med grupper for “menneskene” og “klimaet”.

